

Het vermakelyke minne-spel, of toneel der liefde

Jakobus Rosseau

bron

Jakobus Rosseau, *Het vermakelyke minne-spel, of toneel der liefde*. Wed. Jac. van Egmont en zoon,
Amsterdam z.j. [ca. 1730]

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/ross006verm01_01/colofon.htm

© 2009 dbnl

Onder de Zinspreuk.

*Dit heb ik voor de Jeugd bereid,
Dog niet dan maar in zoetigheid.*

Of anders.

*Die slegts een Hond wil slaan goê Vrind
Die weet heel ligt een Stok te vinden.*

Voor-reden.

ô! SEldrement hier hebje weêr
 Een stukje, uit myn pen gekomen,
 Al reed nu Momus op een Beer,
 Dien laster tong van alle vromen,
 Ik riep thans in zyn vuil gezicht,
 Zwyg Gek het is nu al in 't licht.

Hy roerd nu vry zyn schimpers tong,
 Zyn doen zal nooit myn pen verzetten,
 Want daar de Faam myn glorie zong.
 Kwaam hy al over lang trompetten
 En heeft reeds zo ver uitgeraast,
 Dat hy zig nog te barsten blaast.

Hy scheld, hy raast, hy 's eigenwys.
 Die ymands opgang zoekt te smoren,
 Wat helpt het of men rys op rys,
 Zig trots een babbelaar laat horen:
 Dit *Minne-Spel*, gehaat, dat ryd,
 Vertrapt de lenden van de Nyd.

J.R.

Aan de Zang-minnende jonkheit, Of liefhebbers der vermakelykheden.

'k HEb al weder zoete Snaken,
Wat gaan maken,
Voor die graag eens zingen wil,
Zit niet stil,
Maar volbreng uw graage lusten,
Wie kan rusten,
Daar een zoet Gezelschap braldt,
t'Zamen malt.

Daar men onder 't kelen meng'len,
Leefd dan Eng'len,
Daar men by een vetten Dis,
Vrolyk is,

Daar men by gevulde Glazen,
 Leeft als Bazen,
 Daar men wil by spys en wyn,
 Prettig zyn.

Hier kan ieder weer beginne,
 Leert het Minne,
 Want hier is het *Minne-Spel*,
 Vat het wel,
 Hier vertoone lieve strikken,
 Raare snikken,
 Jogchem toond zig in de klem,
 Kyk na hem.

Hier zyn Vryers aan het weene,
 Die hun scheene
 Vryven, en bevinde blaau,
 Zyn in 't naau,
 And're die niet kunnen zwygen,
 Maar verkrygen
 Door het Ja, een Maagt tot Vrouw,
 Vat je 't nou.

Liedjes heb j'er om te buizen,
 Dat de luizen
 Moeten barsten op uw kop;
 Drooge Fop,
 Wil zyn zelven gaan verzuipen,
 Minne-stuipen,

Roven dees verliefden Quant,
Zyn verstant.

Dus Beminnaars van veel dinge,
Die graag zinge,
Treed ter *Nieuwe Drukkery*,
Daar kunt gy
Dit voor weinig schyven krygen,
Ik zal zwygen,
En zien hoe gy dit waardeerd,
't Werd vereerd

Door J.R.

Het vermakelyke minne-spel, Of toneel der liefde.

Kupido met een kykkas, op de Amsterdamsche kermis.

Stem: *Het Trommeltje van snaren.*

KUpido dat Gasje,
ô Dien snaakzen Geest,
ô Dien snaakzen Geest,
Dat kleine wisjewasje,
Kwam heel vrolyk met een Kasje,
Op het Kermis-Feest.
Op het Kermis-Feest.

Riep luit wie wil kyken,
 Hier is veel te zien,
 Hier is veel te zien,
 Ik laat myn kunste blyken,
 Nu aan Armen, dan aan Ryken,
 Want dat moet geschiên.
 Want dat moet geschiên.

Ik roezemoes in 't honderd,
 Want of God Jupyn,
 Want of God Jupyn,
 Zyn blixem schiet, of donderd,
 Hy staat van myn kragt verwonderd,
 En dat moet steeds zyn.
 En dat moet steeds zyn.

Ja Mars de Boeren plaager,
 Maakten eer Vulkaan,
 Maakten eer Vulkaan,
 Tot eene Hooren draager,
 Dat was voor dien Smit te maager,
 Ziet dat kon zo gaan.
 Ziet dat kon zo gaan.

Het Swaard dat lag hy teder,
 Voor de voeten van,
 Voor de voeten van
 Zyn lieve Venus neder:

Dus zo tref ik heen en weder,
 Menig Oorlogs-Man.
 Menig Oorlogs-Man.

't Moet alles voor my wyken,
 Zo ik maar begin,
 Zo ik maar begin:
 Wie wil myn Kasje kyken?
 Niemand zag ooit diergelyken,
 Ja hier steekt wat in.
 Ja hier steekt wat in.

Ik zal aan ieder toonen,
 Hoe dat Cupido,
 Hoe dat Cupido,
 Zig voegt by veel Perzonen,
 Dien hy mooitjes in de bonen
 Brengt in Folio.
 Brengt in Folio.

Al vlieg ik op twee vlerken,
 Dan eens hier, dan daar,
 Dan eens hier, dan daar,
 Dan weer na Rommelskerken,
 Ik ben machtig in myn werken,
 Vrinden dat is waar.
 Vrinden dat is waar.

Ik doe de Jonkmans loopen,

Na een zoete Maagd,
 Na een zoete Maagd,
 Ik doe de Meisjes hoopen,
 Om iets zonder geld te koopen,
 Dus dan niemand klaagt.
 Dus dan niemand klaagt.

Myn Kas heb ik gaan vullen,
 Met veel Minne-Zang,
 Met veel Minne-Zang,
 Het zyn geen slegte prullen,
 Kom dan kyke goede Sullen,
 Want ik wagt niet lang.
 Want ik wagt niet lang.

Vénus en Adoon.

Stem: *Amaible Vaincoeur.*

VRou Venus heel schoon,
 Die lag by Adoôn,
 Vol grillen en lusten,
 Wanneer hy haar kusten,
 Daar veel Minne-Goôn,
 Dees twee bevonde,
 Zy spronge in 't ronde,
 Op een blyde toon:
 En strooide met vreugd,

Onder het zoet galmen,
 Met bloemen en palmen,
 Ieder waar verheugd:
 Tot dat de Min,
 De liefde liet in,
 Met streelen en streng'len,
 Zig t'zaam te vermeng'len,
 Heel luchtig van zin,
 Dus heeft dan dien bloet,
 Adonis met Venus
 Zyne lust geboet.

Mars en venus.

Stem: *Piet je moet jou ramm'len laten.*

ALs Vrou Venus zat te blozen,
 In de schaduw van het groen,
 Onder veel ontlooke Rozen,
 Bad Vorst Mars haar om een zoen,
 Lag zyn Swaard voor haare voeten,
 Greep haar om haar blanke hals,
 Om zyn lusjes daar te boeten,
 Kusten haare lipjes mals.

Deed zyn Helde oogen stralen,
 Op twee Borsjes als albast,

Sprak hoe kan ik my bepalen,
 Daar ik zo werd aangetast,
 Door uw tintelende vonkjes,
 Buig ik voor myn schoon Godin,
 Want uw lodderlyke lonkjes,
 Zyn de oorzaak van myn min.

Gund aan Mars dog zo veel goedheid,
 Dat ik u omhels en streel,
 En verwin de grootste zoetheit,
 In Vrou Venus Lust-Priëel,
 Laat een Held u schoot genaken,
 Blyde Moeder van de Min,
 Laat my dog niet langer blaaken,
 'k Kniel voor Pafos Koningin.

Hier meê was het zoete lusjes,
 Lieve lachjes rys op rys,
 Tot zy t'zame na veel kusjes,
 In dat groene Paradys,
 Deede zoete offerhanden,
 Dat aan twee gelieven voegt,
 En na dees gebonde Banden,
 Waar de Krygs-God wel vernoegt.

*Had Venus aan Vorst Mars dien koop nooit toe geslagen,
 Vulkanus had ze ligt geen hoorenen gedragen.*

Venus en Vulkanus.

Stem: *Daar was een Meisje jong van jaren.*

Venus zag Vulkanus smeeden,
 Met zyn swart berookte leeden
 Half bestoven van den drank,
 Met een pyp in zyne kaken,
 Scheen zyn zelven te vermaken,
 By 't gedons en mokerklank.

Mit zag hy zyn wyfje nad'ren,
 Hy ontstak door al zyn ad'ren,
 Trots een doller Wortel-Boer,
 Riep ô hoofd der lichte kooyen,
 'k Zal je met myn hamer gooyen,
 Gaat van hier jou loze Hoer.

Venus sprak vry aangenamer,
 Riep bewaard dog uwe hamer,
 Geeft de steel alleen aan my
 Dog Vulkaan geheel aan 't razen,
 Sprak gy hebt wel and're Bazen,
 ô Jou Aschgat, loze Pry.

Gaat met and're mannen doolen,

Mit nam hy twee doove kolen,
 Gooiden die het zoete Lam,
 Zo vol wonderlyke trekjes,
 By haar Boezem in wel krekjes,
 Op haar blanke linker mam.

Daar ging Venus meê aan 't schelden,
 Toen hy zo de pypen stelden,
 Riep met deerelyk geluit,
 Mankebil, ô Wyveplager!
 'k Wensch gy sterft een hoorendrager,
 En zy liep zyn winkel uit.

*Wanneer als Man en Vrouw elkander zo begroeten,
 Dan werd den Huwlyks-Bandvertreden met de voeten.*

Bagchus en Venus.

Stem: *Van Klyn Flipje.*

IK groetje Vrou Venus waar heen zo ras?
 Hou stant myn Poppetje op de Kas,
 Hoe loopje zo wilt, dus op gedrild,
 Of hebje weêr krollend u tyd verspild.

Hoe hange jou krulletjes zo bedroeft?
Kom hier by Bagchus op dat je eens proeft,
Wy zullen eens slikke, ja lach om Vulkaan,
Want Bagchus die wil met Venus graag gaan.

Wat zyne u strecken dog zonder de Wyn,
Zy willen graag by elkander zyn,
Wyl 't kraantje nog lekt en 't keeltje braaf trekt
Het Wyntje de zinnen tot liefde verwekt.

Wanneer ik op strooye beentjes gâ,
Dan spring ik me. Venus in gloria.
Ik soen en ik sap, met menigen grap,
Al rollen wy zomtyds van de trap.

Ja Bagchus wy helpen menig kind,
Het hoofje op hol, en aan de wind,
Het rokje heel vaal, het beursje heel kaal,
Gy door uw vogten, en ik door myn taal.

By ons moet meenigen mooye duit,
Van losle kwanten het zakgat uit,
Dus Bagchus hou moet op zulken voet,
Dan gaan onze zaken voor altyd goet.

Hier raakten zyt' zamen mooi aan de slik,
Want Venus die pasten maar op de swik,
En Bagchus die gaf haar al wat hy had,

Dus waren zy vrolyk by 't druiven nat.

Toen riep Vrouw Venus voor deeze keer,
 Zo heb ik genoeg ik kom wel eens weêr:
 Vaart wel Lieber Pater ik zoek myn gewin,
 Vaart wel riep Bagchus myn Engelin.

*Wanneer men door de Wyn zyn zinnen voeld aan 't malen,
 En dat men dan half vol na Venus heen loopt dwalen,
 Het is een wandel die den Ligtmis wel behaagd,
 Dog 't werd van hem in 't eind te jammerlyk beklaagd.*

Kupido in de Stoel met Rinkels.

Stem: *Ik ben al na de Kryg gegaan.*

Hier zit ik te kyken gelyk een Zot,
 Wel waarom is het dog?
 Om dat ik zo meenig Meisje bedot,
 Door liste en snood bedrog,
 Nu speel ik met Rinkels van fald'ra la,
 Wie doet my dit na.

Hier toon ik in myn Berinkelde Stoel,

Hoe dat de Min wel dwaald,
Nu zit ik voor ieder een ten doel,
Dus werd myn schuld betaald,
Ik speel met Rinkels van fald'ra la,
Wie doet my dit na.

Veel Vryers die jouwen my leelyk uit,
Maar ik zeg ieder een,
Al wys ik met vingers zeg wulpse guit,
Hoe vaard jou blaauwe scheen?
Nu speel ik met Rinkels van fald'ra la,
Wie doet my dit na.

Dan roepen zy wel jou klyne gast,
Gy bragt my in 't verdriet,
Ik heb myn Sondags geld verpast,
En 't Meisje wil my niet,
Dog ik aan 't Rink'le fald'ra la,
Wie doet my dit na.

Dan vind ik weêr een snogg're Meid,
Die roept ach Cupido!
Ik ben myn beste bratje kwyt,
't Is weg in folio,
Maar ik aan 't Rink'le fald'ra la,
Wie doet my dat na.

Kan ik geheet'ren dat een Maagt,
Zo haer een Vryer zoekt,

Ja die haar beste Pand ondraagt,
 En met de vlucht haar doekt,
 ô! Neen ik Rinkel van fald'ra la,
 Wie doet my dat na.

Kan ik ook helpen dat een Knegt,
 Die met een Maagd, verkeerd?
 In 't einde met zyn schaduw vegt,
 Dat zy hem niet begeerd,
 ô! Neen ik Rinkel van fald'ra la,
 Wie doet my dit na.

Dog Knegts en Meisjes het is my leet,
 U liefde waar al te koel,
 Kom, kom hier zyn nog plaatze gereed,
 Zoek elk een brave Stoel,
 Met Rinkels verzien van fald'ra la,
 En doet my dit na.

*De Min in eene Stoel met Rinkels is niet kwaad,
 Men ziet 'er menig die zig tot dat Spelbegeven,
 En zyn omtrent zo wys om op die trant te leven,
 Als Jongens die men ziet met Rinkels op de straat:
 Maar ach! te laat gezugt wanneer me door het Minne,
 Mede in een Rinkel-Stoel beklaagd zyn kwade zinne.*

Huwlyks-Banket voor de Jeugd.

Stem: *Rozemonde lag gedoken.*

WAar zyn grooter lekkernyen,
Dan op 't zachte Huwlyks-Bed,
Daar twee Liefjes zig verblyen,
Buigen haar na Hymens Wet,
ô! Geen zoeter zoet op aard,
Dan in eer en deugd gepaard.

Om de lusjes te verwekken,
Mond aan mond, en hand aan hand,
By dat zoete trekkebekken,
Werd zo lang gewatertand,
Tot door Lieve wel vernoegd,
Werd heel smakelyk geploegd.

Het is al myn lieve hondje,
Daar is boter in jou pap,
By jou thee een lekker klontje,
In het donker zoete klap,
't Is voor Bruidegom en Bruit,
Altyd lever, hom, en kuit.

Jonge Jeugd wilt dit onthouwen,

Zoek al meê na dit Banket,
 Dat gy vind zo gy wilt trouwen,
 En u voegen tot die pret,
 Want geen zoeter zoet op aard,
 Dan in eer en deugd gepaard.

*Wie welgetroud is, en gelukkiglyk mag leven,
 Is op het 's Warelds Plyn een grote schat gegeven.*

Zang tegen het Huwlyks-Banket.

Stem: *Rozemonde lag gedoken.*

ô! MEn zieter veele trouwen,
 Als verliefde, dog in schyn,
 Die daar na hun hoofden klouwen,
 En gestaâg aan 't knorren zyn,
 Daar 's geen swaarder straf op aard,
 Dan op zulken wys gepaard.

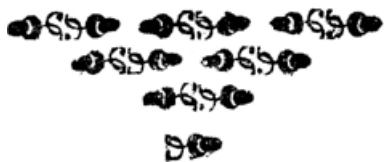
 't Wyf dat zal haar Man braveren,
 En de Man braveerd zyn Wyf,
 Van de morgen als de kleeren,
 Naauwelyks nog zyn aan 't lyf,

Men al aan het schelden gaat,
Dikmaals tot den avond laat.

Geld en goedje werd verzopen,
ô! De Vrouw die dommineerd,
Man wil na de Bierbank loopen,
Daar hy voort de rest verteerd,
Ja men boud een hel in 't huis,
Zeg waar is ooit grooter kruis.

Jonge Jeugd wilt dit bemerken,
Ziet wat u te wagten staat,
Zyt voorzichtig in die werken,
Oordeeld wel eer 't is te laat,
Daar den Echt niet wel en slaagt,
Gy ligt maag're kaaken draagt.

*Wie kwalyk is getroud, werd in 't gemeen heel pover,
Dog ziet hoe dat hy ziet, zyn lyden geenzints over.*

Zang aan de Ligtmissen.

Stem: *Roze Mie.*

Die graag swieren by den nagt,
 Rond om kwaad,
 Swerven zo langs straat en gragt,
 Denkt wat voor die kuuren,
 Gy al moet bezuuren,
 Schoon gy met de schyven klinkt,
 En den wyn als water drinkt,
 By kannen, als mannen.

En dan met een Venus dier,
 Rond om kwaad,
 Eens genomen u plezier,
 Soenen, sabben, likken,
 Danssen, schranssen, slikken,
 En gespeeld dat 's jou, dat 's my,
 Zet dat mallen aan een zei,
 't Zy Jonkers, of Pronkers.

Hoewel wie zulken spel bemind,
 Rond om kwaad,
 Die is niet dan ziende blind,
 Ja hy mag wat swerven,

Dog elendig sterven,
 Valt haar menigmaal te beurt,
 Daar men dan te laat om treurt,
 Zy dragen, veel plagen.

Jonker in het smeerbed raakt,
 Rond om kwaad,
 Haast zyn ingewande braakt,
 Oliën en Pillen,
 Zullen alles stillen,
 Stoof, en Broei, of anders Maat,
 Gy ter dooden wareld gaat,
 Al dugtend, en zugtend.

Is het geld en goed verbruit,
 Rond om kwaad,
 Ligtmis moet het Zeegat uit,
 Hy zal op de Baaren,
 Nog wel wat bedaren,
 Zo het *Morbum* hem niet haalt,
 En hy zyn leven dus betaalt,
 Al zwervend, en stervend.

Venus School heeft hem geleerd,
 Rond om kwaad,
 Hoe men geld en lyf verteerd,
 Laat u nooit vervoeren,
 Want al wie by Hoeren
 Meend dat hy verzekerd is,

Die loopt het pad der deugden mis,
 ô! Kwaden, 't zal schaden.

*Eerst 't lyf vol Wyn, endan met Hoeren aan het swerven,
 Dan kunt gy kaal, en met een rottig Ligchaam sterven.*

Minne-zang.

Stem: *Snert met Koussen.*

ZOete Susje, gund een kusje,
 Want ik voel zo waar een aardig lusje,
 Zoete Susje, ach! een kusje,
 Ja ik voel een heete gloed,
 Laat ik uwe lipjes dog genaken,
 Plukken van uw roode rooze kaken,
 Iets dat my verheugen doet.

Zoete hondje, lieve blondje,
 Rykt my dog uw zagte malze mondje,
 Zoete hondje, lieve blondje,
 Weigerd my geen Minne-Beê,
 Maar laat ik uw poez'le wangen drukken,

En de overrype karsjes plukken,
Engelin op deze Steê.

Myn gedagjes, daag en nagjes,
Speelen op u aangename lagjes,
Myn gedagjes, daag en nagjes,
Spelen op myn Engelin,
Toond in 't einde eensjes mededogen,
En werd met myn droeve klagt bewogen,
Ach! myn waarde Ziels-Vrindin.

*Dus klaagd men menigmaal al Minnende zyn noot,
Daar men al klagende zyn lyden meê vergroot.*

Minne-zang.

Stem: *Als ik myn Philis kusseu mag.*

Hoe lang zal ik zeg Clorimeen?
Om uwe stuursheid moeten zuchten?
Is uwe boezem dan van steen?
ô! Schoone wilt niet langer vluchten.

Myn ziele stort om u veel klagt,
Moet ik u byzyn langer derven?

Ja zo ik geen genâ verwagt,
Dan zal ik nog van liefde sterven.

Myn Baak, myn Star, myn Zonne-licht,
Ei toond dog eenmaal mededogen,
De straaltjes van u lief gezig,
Die houden my als opgetogen.

Ach! wilt gy als een Hero zyn,
Ik zal gelyk Leander wezen,
Kom Clorimena wilt myn pyn
En droeve minne smert genezen.

Ik hoop dan op het zoete Ja,
Om dus ons Egten Band te binden,
Ja toond gy my maar eens genâ,
Dan zal ik myn geluk eerst vinden.

*De klagten zyn vergeefs gestort,
Zo 't Meisje niet bewogen word.*

Herders Vryagie, tusschen Koridon en Filida.

Stem: *Liereboela.*

KOridon die speelden een Liet,
Op een dun gesneede Riet,
't Ging heel aardig,

En heel vaardig,
 Ut, re, mie, van fald'ra la,
 En daar na aan 't zingen, aan 't zingen,
 Helder op in gloria.

Onder het lollen van Mie, Fa, Sol,
 Zo zag deze jonge Bol,
 Filidaatje,
 Die een praatje
 Zogt by Herder Koridon,
 Daar meê ginge zy t'zamen rusten,
 Aan een zilv're klaare bron.

Filida wat zyt gy vet,
 Mogt ik eens met u een pret:
 ô! Myn Fluitje,
 Zoete Guitje
 Geef ik u terstond op trouw,
 Zo gy poez'le Meid wil worden,
 Koridon zyn Egte Vrouw.

'k Weet wel alderliefste Vrind,
 Gy hebt my al lang bemind,
 Maar dat Trouwen,
 Hoofden klouwen,
 Als men meenigmalen ziet,
 Dan is 't zugte, kermen, klagen,
 Altyd hartzeer en verdriet.

Filidaatje doet het maar,
 Twee maakt even krek een Paar,
 Ziet ons Schaapen,
 Daar als Apen
 Zich verlusten met elkaâr,
 't Is of zy van verre roepen,
 Filidaatje doet het maar.

Koridon wel aan ik zal
 My begeeven tot dat mal,
 En in eeren,
 U waardeeren,
 Kom gaat meden na myn Hut,
 'k Heb nog Room van Gyte-Melk,
 En een beetje varsse Prut.

Bloet wat lachte Koridon,
 Toen hy zulken gunst verwon,
 Nam zyn Liefje,
 Herte diefje,
 By haar hand en ginge bei
 Met haar wit gewolde Schapen,
 Na haar Stal verheugd en bly.

*'t Was Koridon meer vreugd als rouw,
 Want Filidaatje wierd zyn Vrouw.*

De klagende Leander.

Stem: *Filidaatje hoe lang is 't geleden.*

LEliaan myn lieve Schatje,
 Ziet zo bars als Paters Katje,
 Als ik haar van Trouwen praat,
 Zy al knorrend van my gaat,
 En ik wil haar thans beminnen,
 Of ik haar nog mogt verwinnen,
 'k Zoek haar tot myn Deelgenoot,
 Help my dan ô! klyne Minne-Guitje,
 Uwe kragt is groot:
 'k Zoek haar tot myn Deelgenoot,
 En leg steeds myn liefde bloot.

Haare oogjes schieten lonkjes,
 Met veel flikkerende vonkjes,
 Zo dat my het ingewant,
 Werd ontstoken door dien brand,
 Maar zy schynd my niet te achten,
 En wil na de Min nooit trachten,
 Wyl zy aan een Beekje zat,
 Ik haar om een kusje kusje kusje
 Menigmaale bad:
 Wyl zy aan een Beekje zat,
 Kreeg myn liefde nog geen vat.

't Gaat my waarlyk aan de zinne,
 Toond die Maagd nooit weder minne,
 Want haar wel gestelde leest,
 Maald gestadig in myn geest,
 Help Venus hoor myn kermen,
 Wilt u over my erbermen,
 Of ik raak haast in het graf,
 Leliaan heeft my alleen bewogen,
 Maar zy is te straf:
 Of ik raak haast in het graf,
 Ach! dat gy genaden gaf.

*Jaklaag wat goede Vrind het klagen zal niet baten,
 Indien die Minnares uw eeuwiglyk wil haten.*

Op een Kusje.

Stem: *De Engelsche Mars.*

WEI Aaltje, wel Staaltje,
 Dat kusje dat smaakt,
 Als zuiker, de duiker
 Ik voel my geraakt,
 Van buiten en binne,
 Door 't aardige minne,
 Myn hartje van liefde blaakt,
 Myn troosje, myn roosje, myn bloosje,

Myn slabbertje zoet,
 Myn jeugd, myn vreugd, Zo vol geneugd,
 U lieve lippen, Zyn honing klippen,
 Ik ben verheugd verheugd.

*Een zoen is stof en doet geen kwaad,
 Zo men het daar by blyven laat.*

Damon en Silvester.

Stem: *Luistert Vrinden al te malen.*

DAMon dreef zyn jonge Schapen,
 Daar Silvester lag te slapen,
 By een springende Fontein,
 Heel bevryd van Zonneschyn,
 Dezen Herder zig verlusten,
 En zyn Ziels-Vrindinne kusten,
 Zy riep dromende heel teer,
 Damon help! men roofd myn eer.

Daar op liet hem Damon horen,
 Zyt gerust myn uitverkooren,
 't Is uw Minnaar die u naakt,
 En u lieve lipjes raakt,
 Rys myn ziel want Febus wagen,

Gaat al reê na 't Weste jagen,
 Ja den dag is haast gedaan,
 Laat ons met elkander gaan.

Deze Herderin ontwaakten,
 En in zuiv're liefde blaakten,
 Zy sprak Damon welkom hier,
 Ja het is myn groot plyzier,
 Dat gy heden zyt gekomen,
 Wyl ik door verwarde droomen,
 Meende dat een Sater kwam,
 Die myn Maagde Roosje nam.

Neen myn schoone Veld Princesse,
 Myn beminde Harderesse,
 Ik ben die verliefde gast,
 Die u slapend heeft verrast,
 Dus laat ik u voorts omhelzen,
 Onder deze groene Elzen,
 En bevesten onze Trouw,
 Damon kiest u voor zyn Vrouw.

Jonge Knaap u jeugdig minne,
 Hebbe myn verliefde zinne,
 Steeds op zulken trouw gelegd,
 Ik bemin met u den Egt,
 Wy zullen te zamen leven,
 't Lot wil ons veel voordeel geven,
 Steld uw zorgen aan een zy,
 Damon is alleen voor my.

Herders ziet dees Min gelukken,
Wilt nu veele bloempjes plukken,
Kransjes strengeld door elkaâr,
Voor dit jong vereenigt Paar,
Speeld op Fluitjes en Schalmyen,
Wilt u met elkaâr verblyen,
En roept vrolyk overluit,
Lang leeft Bruidegom en Bruit.

*Daar moet tog vreugde zyn daar twee Geliefjes trouwen,
Al zoude een party op Crediet Bruiloft houwen,
De Gasten werden heel ordentelyk onthaald,
Al werd de Spys en Drank zyn leven niet betaald:
't Plyzier dat mag geen kwaad, en ook wel op te dissien,
Maar nooit betalen doet hun eer en glorie missen.*

Zang.

Stem: *Lestmaal zag ik op een Hek.*

ROzemond zat aan een Beek,
 Daar zy in het water keek,
 En ging haar ontkleeden,
 Liep daar in,
 Na haar zin,
 Met ontbloote leeden.

Damon stond agter een Boom,
 En zag haar in deeze Stroom:
 Met veel iever baden,
 Hy niet moe,
 Keek lustig toe,
 't Geen hem niet kon schaden.

Zag haar wel besneede mond,
 En haar Borsjes appel rond,
 Liet zyn oogen dalen,
 Daar de Min,
 Zyn her[t]en zin,
 Deed van liefde dwalen.

Wyl dees jonge Herder zag,

Iets dat ik niet noemen mag,
 Hy ging haar niet storen,
 Maar bedagt,
 Hoe hy zyn klagt,
 s'Morgens zou doen horen.

Hy is zoetjes heên gegaan,
 Zy deed haare kleertjes aan,
 En ging zitte zingen,
 Zag haar Veê
 Omtrent die Stee,
 Huppelen en springen.

Toen de Zon in 't Westen waar,
 Ging dees Herderin van daar,
 Scheen verheugd te wezen,
 Deed geen keer,
 Voor dat al weer
 Apol waar op gerezen.

*Dus toonde Damon dat zyn liefde zuiver was,
 Terwyl hy Rozemond niet stoor den in die plas:
 Hoe menig Jongeling zou zig niet lang beraden,
 Wen hy een naakte Maagd haar poez'le Leên zag baden.*

Damons klagt aan Rozemond.

Stem: *Fryn kedaar &c.*

Liefste Lief myn wel behagen,
 Beeld zo vol aanminningheên,
 Ach! hoe lang zal Damon klagen,
 Om uw wel geschapen leên,
 Uwe tintelende ogen,
 En u lipjes als koraal,
 Hebbe myne ziel bewogen,
 'k Wagt van u een zoet onthaal.

Myne Min zal u niet schaden,
 Ach! myn Engelinne zoet,
 'k Heb op gist'ren u zien baden,
 In de Christalyne Vloed,
 En zag uw albaste Leden,
 Alles even lief en teer,
 Gy zyt waardig aangebeden,
 Ja gund Damon zo veel eer.

Damon kon ik u behagen,
 En zag gy myn Leden bloot,

'k Zal u weder liefde dragen,
 En getrouw zyn tot ter dood,
 Niemand zal myn gunst verwinne,
 Wyl gy my alleen bekoord,
 Zal ik u zo ryn beminne,
 Als een eerbaar Vrouw behoord.

Ziels-Vrindinne Rozemonde,
 Nimmer heb ik blyder dag,
 Op het 's Warelds rond bevonden,
 Wyl ik uw omhelzen mag,
 En u als myn Bruid omvangen,
 Met myn armen om uw hals,
 Kuslen uwe roode wangen,
 En uw lieve lipjes mals.

Daar meê gingen dees Beminden
 Rusten na dit zoet besluit,
 Rozemont aan 't bloempjes binden,
 Damon speelden op zyn Fluit,
 Bragte zo den dag ten enden,
 Gingen toen gerust en bly,
 Met haar Schaapjes henen wenden,
 Rozemond aan Damons zei.

*Mogt deze Herder haar van verre eerst belonken,
 Hy zag thans kort daar na de Huwlyks Band geklonken.*

Zang.

Stem: *Hoe speeld me de Min.*

DE Leeuwerk zong,
't Konyntje dat sprong,
Het Bokje dat speelden,
Het Geitje dat streelden
En likte haar jong,
Het klyn Nagtegaaltje,
Verbreide zyn taaltje,
Dat heel aardig gong,
De Koekoek heel bly,
Die hoorden ik roepen,
Men zag ook by troepen
Mosjes, rei aan rei,
Het Eentje dook,
Met aardig gespook,
En maakten in 't water,
Een koddig geschater,
Ik dagter, ô! Rook,
Zo als gy verspryd,
Zo leeft hier op aarde
Alles een korten tyd.

*Al wat men op de Wareld ziet,
Is voor een tyd en langer niet.*

Kloris en Rozemond.

Stem: *Wanneer de Zon zyn Paarden mend.*

AUrra op haar Wagen zat,
 In eenen Morgenstond:
 En Kloris om een kusje bad,
 Aan zynen Rozemond,
 Hy sprak myn uitverkoren,
 Ei wilt dog na de klagt,
 Van uwen Kloris horen,
 Eer hy in Min versmagt.

Myn Lief ik kniel, ik buig, en bid,
 Hoord dog myn reden aan,
 Ach! uwe oogjes bruin als git,
 Doen my in liefde braân,
 Gy zyt myn welbehagen,
 Troost my in myne noot,
 'k Wil alles voor uw wagen,
 Op de oever van de dood.

Wel Kloris ed'le Herders kind,
 Gy weet dat Damon my,
 Al heeft twee jaren lang bemind,

Met smeeken en gevly:
 Maar 'k kan my niet begeeven,
 Om in den Egten Staat,
 Met eenig Man te leven,
 Dus bid ik van my gaat.

Zo mind gy dan de eenzaamheid,
 Daar de aldergrootste vreugd,
 In 't Trouw-Verbond verborgen leid,
 Princesse van de jeugd,
 Laat dog die zinnen varen,
 ô! Ed'le Veld-Godin,
 Laat ons te zamen paren,
 En toond dog weder min.

Schud gy uw hoofd myn Rozemond?
 Is dan uw hert van steen?
 Gy hebt myn jonge ziel gewond,
 Ei laat dat smertend neen,
 Eens in het ja verand'ren,
 Wy kunnen met ons twee
 Wel leven met elkand'ren,
 Wy hebbe ryk'lyk Vee.

Ach! zy vlugt en spreekt geen woord,
 ô! Moeder van de Min,
 Zo gy nu myne klagten hoord,
 Beweegt myn Engelin,
 Laat my die gunst verwerven,

Ik offer u myn beê,
 'k Kan Rozemond niet derven,
 Genade Syterë.

*Geeft dog genade ô! Rozemond,
 Of Kloris sterft nog aan die wond.*

De klagende Veldman.

Stem: *Voor de deur van myn gemoed.*

ACh! nu is myn hoop te niet,
 Leliaan wil my niet horen,
 Zy gestadig van my vliet,
 En zy haat myn droeve klagt
 Die ik stort by daag en nagt,
 Dus de kleine Minne-God,
 Met myn smert en rampe spot.

Noem ik haar myn Engelin,
 Ziels-voogdesse, welbehagen,
 Overschoone Herderin,
 Zy vertoond haar even fier.
 En roept stadig ga van hier,
 Want ik ben uw reden moe,
 't Is vergeefs al wat ik doe.

Minne-Goden hoord myn druk,
 Veldman weet niet uit te regten,
 Gund hem dog zo veel geluk,
 Dat de schoone Leliaan,
 Hem eens wil ten antwoord staan,
 En zo niet ik hou geduld,
 Om te lyden zonder schuld.

*Het is bedroeft wanneer een Minnaar nooit gena krygt,
 En van die hy bemind het aangename Ja krygt,
 Dus gaat hy heen
 En vryfd zyn scheen.*

Koplaars Deun.

Stem: *Foelie de Spanje.*

HOort Vrysters en Vryers,
't Zy Naaisters, of Snyers,
't Zy Meiden, of Knegten,
Hier hebje de regten.

Ik Koppel bijzonder,
Heel aardig en wonder,
De Lieden te zamen,
Dus wilt u niet schamen.

Zeg hebje maar schyven,
Ik zalje geryven,
En doen uw rads trouwen,
Tot Mannen en Vrouwen.

Al ga je gebogen,
Met lopende ogen,
Al hebje geen zinne,
Ik doe u beminne.

Al had gy te voren
Uw Maagdom verloren,

Ik zal je doen paren,
En alles wel klaren.

Al waarje een Rogchel,
Al hadje een Bogchel,
Wilt daarom niet schromen,
Om by my te komen.

Al toont gy heel mager,
Al waard gy een Jager
Van Hoeren, en Snuiten,
Ik Koppel voor duiden.

Dus wilt my bezoeken,
Ik zal my verkloeken,
En kan uw genezen,
Maar geld moeder wezen.

*'t Koplen ziet men veel gebeuren,
Koppel dan vry om te scheuren,
Maar indien het kwalyk gaat,
Weet de Koppelaar geen raat.*

Minne-zang.

Stem: *Nou moet ik gaan dwalen.*

WAt droeve gedagjes?
 Wat zugjes? wat klagjes?
 Stort ik menig nagjes
 Om myn Engelin,
 Zy is myn Hoop, myn Troost, myn Ziels-Vrindin,
 Myn Morge-Roosje,
 Myn Abrikoosje,
 Die ik regt bemin.

Haar twee bruine oogjes,
 Die onder de boogjes,
 Veel lieve vermoogjes
 Voede in myne ziel,
 Geen Maagt dan zy ooit in myn zinnen viel,
 Haar vrindelyk wezen,
 Van ieder geprezen,
 Waar voor dat ik kniel.

Ik ben gevangen,
 Door haar rode wangen,
 Zy doet my verlangen,
 Na veel zoetigheid,
 Daar Pafos Koningin het Bruids bed spreid,

En daar wy ons streng'len,
 En t'zamen vermeng'len,
 In een zoete stryd.

Haar lieve lipjes,
 Zo vol honing tipjes,
 Twee albaste klipjes,
 Daar het blaauw door straald,
 Twee tepeltjes nooit schoonder af gemaald,
 Haar ivoore tandjes,
 Twee albaste handjes,
 Ach! ik ben verdwaald.

Haar halsje uitstekend,
 Mag wel aan getekend,
 En zyn gerekend,
 By een Lely Bloem,
 Geen Nyt hoe vuil, verdooft haar lof nog roem,
 Mag ik myn Vrindinne.
 Als Ega beminne,
 Ik my gelukkig noem.

Haar aanschyn en wezen,
 Van ieder geprezen,
 Kan my genezen,
 Van myn smert en pyn,
 Ik hoop zo lang ik leef by haar te zyn,
 Ik zal my vergissen,
 Moet ik haar missen,
 Zy 's myn Zonneschyn.

*De Liefde om dit wel te bevatten,
Is als een arm vol jonge Katten,
Of vuur te dicht by vlas gestigt,
Begryp my wel het brand heel ligt.*

Minne-zang.

Stem: *Ha ha, zie zo.*

MYn Liefjs is zo zoet,
Dat ik haar minnen moet,
Haar stem en lieffelyke taal,
Verdoofd de schelle Nagtegaal,
Ha ha, ha ha,
Hoe vind ik nog gena.

De aadzem uit haar keel,
Is Amber en Kaneel,
En zo men haare koontjes ziet,
Daar groeid de Roos en anders niet,
Ha ha, ha ha,
Hoe vind ik nog gena.

Zy 's snedig van gehoor,
Haar tantjes dan ivoor,

Haar oogjes elk een Zonneschyn,
 Haar lipjes rood gelyk Robyn,
 Ha ha, ha ha,
 Hoe vind ik nog gena.

 Zo 'k om een kusje vraag,
 Zeid zy van hier jou plaag,
 Het zoenen is maar malligheid,
 Dat roept zy vol bevalligheid,
 Ha ha, ha ha,
 Hoe vind ik nog gena.

 Haar Boezem daar het wit,
 En meer verholten zit,
 Haar gang vry fierder dan Diaan,
 Wanneer zy op de Jagt zou gaan,
 Ha ha, ha ha,
 Hoe vind ik nog gena.

 Ik hoop door myne klagt,
 Werd zy wel haast verzagt,
 En hoord hoe dat ik haar bemin,
 'k Roem eeuwig zulken Engelin,
 Ha ha, ha ha,
 En wagt in 't eind gena.

*Ja 't wagte doet wel liefde Broer,
 Houd maar het Meisje aan jousnoer.*

Minne-zang.

Stem: *Ik voer laat uit Holland.*

Ik droomde van de nagt,
 Ik wierd vry stil gebragt,
 Op eene bed heel zagt,
 Daar ik een Meisje vond,
 Heel lief, en vet, en rond,
 'k Dagt dat ik in den hemel kwam,
 By zulken zoete Lam.

Ik lag my by haar neer,
 En sprak ô! Meisje teer,
 Hoe kom ik aan die eer?
 Zyt gy de Koningin
 Van Pafos? Engelin,
 Ik meen de Suster van Jupyn,
 Dan zal ik Mavors zyn.

Ik streek haar zagte Leên,
 Zo wit dan Elpenbeen,
 Maar al myn vreugd verdween,
 Wanneer ik meende dat,
 De aldergrootste schat,

Voor my zou werden op gedist,
Ik heb my mooi vergist.

Ik dagt die zelve tyd,
Ik ben myn schoone kwyt,
Ik lag vol zoeten stryd,
Ik meenden is 't niet raar?
Als dat het Kermis waar,
Want ik gevoelde wond're gloet,
In myn verliefd gemoed.

*'t Waar Droom myn Vrind, en anders niet,
Het welk meer dan aan u geschiet.*

Minne-zang.

Stem: *Doris ei hoor myn welbeminden.*

NU wil ik ryzen na Sip'ris Stranden,
En doen aan Venus myn offerhanden,
Op dat myn lief, en myn harte blat,
Myn ziels-vrindinne, myn engel, myn schat,
My zal ontfangen,
Aan haar roode wangen,
En ik haar om haar halsje vat.

Drukken met vreugde de korale lipjes,

Suige daar honing vol minne knipjes,
Wyl dat haar lonken al myn zinnen steeld,
Werden haar malze leden gestreeld,
'k Wensch dat die schoone,
Myn liefde zal loone,
En dat myn smeeken haar nooit verveeld.

Juno, Venus, veel minder Minerve,
Kunne haar schoonheid nooit doen versterven,
Voor dat de ouderdom, of wel dood,
Myne beminde haar luister ontbloot,
Haar lieve lokjes,
Als zilv're vlokjes,
Ach! wanneer strand ik eens in haar schoot.

Cupido laat ik dan met u varen,
Na 't Eiland Pafos voor wind, over Baren,
Wilt dog voor my een Stuurman zyn,
Op dat geneest al myn smerte en pyn,
'k Zal je steeds pryzen,
En lof bewyzen,
Knaapje al waard gy nog eens zo klyn.

Of wilt maar eens myn schone doorschieten,
Op dat ik by haar mag vreugde genieten,
Zy houd myn droeve gedachten gevaan,
Meer dan Helene den trotzen Trojaan,
Wilt haar bewegen,

Ei staat my niet tegen,
Dan zo is alle myn klagen gedaan.

*Met reden dan geen meer te klagen,
Of men moest by abuis,
ô! Al te droevig kruis,
Juist Ramme, of Stiere tekens dragen.*

Zang.

Stem: *Goeden avond myn zoete Joosje.*

KAn ik geen Vryster krygen,
Zo werd ik eigen,
Ja mal en uit myn tureluur,
Koom ik by blanke Annaatje,
Of bolle Kaatje,
Zy zien maar al te byster zuur,
Koom ik by Hille of Magdeleen,
Overal loop ik een blaauwe scheen,
Ach! ach! waar vind ik 'er een?

'k Ben immers wonder vaardig,
Vlug en aardig,
Lief van tong, beleeft van taal,
'k Kan mooi danssen en springen,
Heerelyk zingen,

En daar by zo ben ik niet kaal,
 Proper van mondje bevallig van neus.
 Niet al te Paaps, nog niet al te Geus,
 ô! Meisjes hoe kykje zo beus.

Myn hoedje, myn dasje, en rokje,
 Myn wandelstokje,
 Is t'zamen wel honderd gulden waard,
 Myn hair gekruld en blondjes,
 Myn trony heel rondjes,
 En daar by myn Switzer baard,
 Alles is kant, en nog zo wil
 My geen Meisje, ô! wat een gril,
 Ach! ach! myn malmorie staat stil.

Al draag ik een broekje met franje,
 Het Huis van Oranje
 Bemin ik, en leef na de oude wet,
 Myn kousjes thans fyn geweeven,
 En na het leven,
 Ik dek myn handjes met geen kabret,
 Al zyn myn schoentjes juist geen karée,
 Evenwel draag ik myn beursje mee,
 Ach! ach! wat Vryster is ree.

'k Ben immers geen oude rogchel,
 Ik heb geen bogchel,
 Ik zal ze geryven by daag en nagt,
 Wy zullen te zamen stormen,

Beeldjes hervormen,
Denken niet om de Ratelwagt,
Ach! zo de liefde my niet verhoord,
Dan roep ik brand, alarm, en moord,
Ach! ach! wie werd 'er bekoord.

*Tuymelaar van alle Wyzen,
Dat 's gezegt jou regte Nar,
Wilt uw zelve zo niet pryzen,
Wilt gy op geen Vulnis Kar,
(In de plaats van Venus Wagen)
Haast zyn in triumph gedragen.*

Zang.

Stem: *'t Is nu ruim vyfjaar geleden.*

TRyntje waar onlangs gezeeten,
 Met haar Vryer om een hoek,
 Wilde met hem Metworst eeten,
 Hee wat waar het Meisje kloek,
 Want zy riep 't is Sint Niklaas,
 Lustig Jantje zoete Baas.

Zo moet men te zamen smullen,
 Want de Metworst by myn keel,
 Smaakt heel wel, het zyn geen prullen,
 En het Meisje at zo veel,
 Dat zy weinig tyd daar naar,
 Van dat vetje mislyk waar.

Zy begon haar te ontstellen,
 Riep helaas! wat word ik rond,
 Ik begin zo waar te swellen,
 Ach! wat ben ik ongezont,
 En nogtans gestaag vol lust,
 't Meisje wierd heel ongerust.

Zy liep voort by Jantje klagen,
 Die sprak ô! ons werd geleerd,
 Eider moet zyn pakje dragen,
 Meid hoe benje zo verkeerd?
 Datje piept, en zucht, en schreid,
 't Is niet meer dan vettigheid.

Tryn die trok een viesse snater,
 En zy sprak ben ik niet swaar,
 Dan zo heb ik wis het water,
 Jantje ach! het scheelt my daar,
 Ik nooit ben zo rond geweest,
 Goede Sul ik ben bevrees.

Jan die klouden by zyn ooren,
 Want na negen maanden tyd,
 Wierd voor hem van Tryn gebooren,
 Een zeer wel besneede Meid,
 Dus riep Tryntje meenig keer,
 Jan ik eet geen Metworst meer.

Wilt die reden binne houwen,
 Sprak toen de bedroefde Jan,
 Weet wy zulle t' zamen trouwen,
 Leven dan als Vrouw en Man,
 Daar meê was het klagen uit,
 Tryntje wierd met Jan de Bruit.

Men ziet zo menigmaal een Maagd bedotten,

*Waar meê dan haar bedriegers spotten,
Jan waar vroomer wyl hy zag,
Dat zyn Lief in 't Kraambed lag,
Dog 't is beter nooit begonnen,
Dan iets buitens been gewonnen.*

Minne-zang.

Stem: *Van Pierelala.*

MYN lieve Kniertje is zo kant,
Gelyk een dobbelsteen,
ô! Stookster van myn minnebrand,
Ik voel nog na myn scheen,
Terwyl gy gist'ren avond laat,
Niet hoore wou myn zoete praat,
Hoewel ik hoop met goede moet,
Nog op myn Engel zoet.

Haar oogjes die zyn by myn sool,
Vol aardig minnevier,
En zo bruin trots houtze kool,
Nog heeft myn lieve Knier,
Een mondje dat een Meisje past,
Verzien met tantjes als albast,
Ja 't is een zoete Sogchelin,
Wel waardig myne min.

Haar koontjes schieten meenig bloos,
 En toone de couleur,
 Van Lely wit, en roode Roos,
 Haar aadzem heeft een geur,
 Gelyk Levendel voor de mot,
 Genâ dan lieve likkepot,
 Op dat ik door de minnevreugd,
 Verwin op uwe jeugd.

Haar Borsjes rond en by zo zagt,
 Gelyk als Swaane pluim,
 Zy maakt twee kuiltjes als zy lagt,
 En heeft dat op haar duim,
 Zy zingt met zulken zoet geluit,
 Als of myn blinde Vinkje fluit,
 Haar gaven houde my gevaân,
 'k Moet nog eens by haar gaan.

Als zy haar kapje heest gezet,
 En komt dan voor den dag,
 Bekwikt, bestrikt, zy is zo net,
 Dan ik ooit Meisje zag,
 'k Zie dat haar menig Vryer groet,
 En knikt, en buigt, zy werd ontmoet,
 En ook van veele aangebeên,
 Om haar bevalligheên.

Wel aan dat gaat 'er zo na toe,

Gelyk een Minnaar voegt,
 Ik word dit droevig leven moe,
 Myn hert is onvernoegt,
 Ik hou de zaak dus vast gesteld,
 En hoor wat vonnis dat zy veld,
 Gewis veel troost of zwaarder pyn,
 't Zal een van beiden zyn.

*Hier op gong Jogchem na de Meid,
 En vond hem kort daar na verbleid,
 Wyl hy Kniertje rads bekoorde,
 En het zoete Jawoord hoorde.*

Vryagie tusschen Jogchem en Knier.

Stem: *Jongmans trekt uit der muiten.*

KNiertje lieve Kniertje,
 Kom gaat met my te biertje,
 By Govert in de Kam,
 Laate wy myn zoete Lam,
 Daar eens smullen met elkaâr,
 Of het Vasten avond waar,
 Wat zegt myn hondje lief?
 Wilje meê myn harte dief.

Wel Jogchem wat voor kuuren?
Wat zoude al de Buuren
Haast zegge van ons twee?
Ging ik zo ten eerste meê,
Myn naam verviel in ongenâ,
Neen! neen! Jogchemus vrind ei ga
Alleen tot uw plezier,
Zeg wat hebt gy voor met Knier?

ô! Laat de menschen praaten,
Ik zal u nooit verlaten,
'k Verzoek u tot den Egt,
En of iemand dan wat zegt,
Dat gaat niet togens ons fatzoen,
Myn lieve Kniertje wilt het doen,
En troost myn droeve smert,
Gy alleen bezit myn hert.

Gy weet hoe veele Platen,
Myn Oom heeft na gelaaten,
En dat is al voor my,
Doet het dan myn zoete pry,
Ik zal jou geeven alles wat,
Ooit heeft een jonge Maagd gehad,
Dus neem een kort besluit,
Gaat dog met Jogchemus uit.

Zo gy uw woord wilt houwen,
En zoekt met my te trouwen,

Dan gaan ik meê te bier,
 Dog maar voor een uur drie vier,
 Hier op vertrok het zoete Paar,
 En maakten t'zaam het Heilik klaar,
 En dronken wel een Vaan,
 Want het mogt 'er doe op staan.

Kniertje ging aan 't zingen,
 En Jogchem ging aan 't springen,
 Zy maakte groote pret,
 En den dag wierd vast gezet,
 Wanneer men treden zou ten trouw,
 En hoe men Bruiloft houden zou,
 Dus waare deeze twee,
 Met elkander wel te vreê.

*Zyt dan vrolyk om te scheuren,
 Mag u zulken vreugd gebeuren,
 Dat een Maagd uw 't Jawoord gund,
 Daar gy 't lang op had gemund.*

Oude vrysters Deun.

Stem: *Weduwvrouwtjes al te zamen.*

MEisjes die graag Vryers wille,
 En gy werd al reed'lyk oud,
 Wilt uw eertje niet verspille,
 Die vry zwaarder weegd dan goud,
 Ach! de eer, de eer, de eer,
 Kindertjes die is zo teer,
 'k Kon de myne niet bewaren,
 Dan omtrent de dartig jaren,
 Toen was ik ze schielyk kwyt,
 Dat my heden nog wel spyt.

Eene Jonkman my vervoerden,
 Want ik waar heel Vryer ziek,
 Dog na dat hy my eens loerden,
 Schuurden deeze Quant zyn piek,
 En na negen maanden tyd,
 (Dat ik dikmaals heb beschreid)
 Maakten ik veel raare sprongen,
 Want een dikke vette Jongen,
 Ik haast in de luieren zag,
 Denk waar dat geen hard gelag?

Wilt dan uwe eer beminne,
 Denkt om Barber reine Maagt,
 Wilt niet al te wulps beginne,
 Dat gy 't ook te laat beklaagt,
 Menig Vryer is heel los,
 En zo loos gelyk een Vos,
 Dat ik zelve heb bevonden,
 Stille waters diepe gronden,
 Dus op uwe eertje past,
 Eer gy mede werd verrast.

*Een Meisje kloud gemeen haar ooren,
 Zo zy heeft haar eer verlooren.*

Zang.

Stem: *Wilt op Venus snaren niet meer vedelen.*

'k WEet niet of ik Bagchus zal verlaten,
 Schoon hy zingt en springt omvolle vaten,
 Myn beurs raakt plat,
 'k Verlies myn schat,
 By zyne Onderzaten,
 Daar ik eerst veel schyven had.

'k Ging wel eer met mooye kleeren pronken,

'k Wist veel Meisjes in liefde te ontvonken,
 Door myne pragt,
 En nette dragt,
 Maar 't is nu al verdronken,
 En verzwierd by daag en nagt.

'k Riep steeds schrik om kannen te leegen,
 Glazen te vullen, weder te veegen,
 Droevige kruk,
 Al het geluk,
 Loopt uw elendig tegen,
 Ja ik raak in zware druk.

Nooit kon my Tiktakbort nog Kaart vervelen,
 Ja ik waar een Meester in het spelen,
 Droevig verdriet,
 Laat ik het niet,
 Dan zal ik moeten steelen,
 't Geen men meer gebeuren ziet.

De Kolfstag, en Kaatsbal moet ik myden,
 Want ik beleef nu kaale bakkers tyden,
 Dus maakt de drank,
 De harzens krank,
 En dat de mensche lyden,
 Met een beurs vol egchoos klank.

Hadie dan Bagchus met al uw Kittebroeren,
 Die nog de vlag in veele Kroegen voeren,

Drink vry den Wyn,
 Leeft trots een Swyn,
 Ik laat my geen meer loeren,
 Neen ik zal nu wyzer zyn.

*Men dempt de Put riep Pieter Pis,
 Wanneer het Kalf verdronken is.*

Zang.

Op de voorgaande Voys.

HAdie dan Venus met al u dertelheden,
 Dekt voor myn gezicht u naakte leden,
 'k Haat u gepronk,
 En uw gelonk,
 En uw gevlyde reden,
 'k Walg van zulken Minnevonk.

Gy krygt my nooit door uwe lief gehengel,
 Dat ik my dan voorheen met u vermengel,
 'k Ben niet verzot
 Door u bedot,
 Na de *Vergulden Engel*
 Heen te loopen half verrot.

Gy moogt stoeien, rollen, sabben, kussen,
 En met and're u heete vlammen blussen,
 'k Word niet meer groen,
 Maar hou myn poen,
 En lach ook ondertussen,
 Om een dartele Hoere zoen.

Al uw gestreel, en uw lieffelyk praten,
 Dat is maar om het klinken van de Platen:
 Zyn die verbruit
 Wind gy geen kluit,
 Dan moet men u verlaten,
 Gy bonst ons ten huize uit.

Jonkers die dat vuil bejagt waardeeren:
 ô! Wat zult gy kromme spronge leeren,
 Als gy in 't eind
 Elendig kweind:
 Verlaat dat dommineeren,
 Eer dat al u geld verdweind.

Of dat gy door Pillen, en door Dranken
 Dagelyks in moet nemen, als de Kranken,
 En nog daar voor
 Uwe Doctoer
 Betalen, en bedanken:
 Myd dan zulken vuilen spoor.

*Een Hoerejager 't gaat zo 't gaat,
Doet kwaad, en krygt voor zyn beloning,
Gemeen door zulken spel veel kwaad,
Al waar hy zelfs zo zoet dan honing,
Zo ziet hy door dat heete vuur,
Op 't laast gelyk azyn zo zuur.*

Zang.

Stem: *Van de Schagerlaan.*

TOen Lubbert uit zyn Venster lag,
Hy een jong aardig Meisje zag,
Hy riep, hy riep, waar heen myn schonen?
Wel hee hoe blozen jou de konen?
Ik bid kom hier,
ô! Jeugdig dier,
En neemt met Lubbert u plyzier.

Het Meisje waar een ligte Trui,
Zy sprak hoe krygt gy zulk een bui,
En daar op ging zy by hem boven:
Dog Lubbert door den drank bestoven,
Een heete Quant,
Greep assurant,
Mooi Truitje by haar koussebant.

Zy sprak al zagjes niet te grof,
 Eerst geld, zo niet gy blyft 'er of,
 Verstaje dat wel Lubbert Oome?
 Gy moet zo onverwagt niet koome,
 Geef poen, en dan
 Kunt gy 'er an,
 En doen u dingen als een Man.

Hier op vroeg Lubbert hoe veel geld
 Werd eens van my dees brief besteld,
 Het Meisje sprak geeft my drie Flooren,
 Met greep hy Truitje by de ooren,
 Gaf haar een klap,
 En smet heel gnap
 Het Venus diertje van de trap.

En riep daar hebje zo veel poen,
 Ik moest het al voor niet eens doen,
 Dus gaat maar heen en maak geen leven,
 Ik moeite doen en schyve geven,
 Wel wat een praat!
 Vertrekt Laudaat,
 Eer dat het u nog slegter gaat.

Hier op begon zy meê niet rot,
 Wat meent gy oude rogchel pot?
 Wie u bedient moet gy beloone,
 Zou ik myn vrolykheid vertoone,

Voor niet met al,
Zeg wordje mal,
'k Wed gy aan my niet ruiken zal.

Hier meê ging Truitje knorrend voort,
En Sprak wie heeft dat ooit gehoord?
Neen! neen! ik laat my zo niet paaye,
Hy mag het met een ander draaye,
Weg oude Guil,
Jou regte Uil,
Jei zult niet malen op myn buil.

*Lubbert waar niet mal,
Na dat ik kan bemerke,
Hy dagt moet ik aan 't werke,
Dan geef ik niet met al.*

Zang.

Stem: *Jonas in de Walvis zat.*

LAast raakten ik gelyk een Nar,
Met myn Gezellen op Bagchus Kar,
Alwaar wy ryk'lyk kloven,
Dog wyl ik zat,
By 't Druiven nat,
Zo raakten ik bestoven.

Ik was 'er deerlyk meê gebruit,
Zy trokken my al myn kleeren uit,
En leiden my ongebeden,
In dezen staat,
Mooi op de straat,
Met myn ontbloote leden.

Ik droomde daar ô slegte pret,
'k Lag met een jong Meisje heel lief te bed,
Wy proefde van Venus vrugten,
Mit ben ik ontwaakt,
En was heel naakt,
Doen waar het tyd van zugten.

Myn hoed, myn pruik, en myn kammisool,
Myn rok, en myn geld, ô! wat een kool,
Dat had me my ontdragen,
't Waar Buuren, ei kyk!
Ik lag in de slyk,
Door Bagchus neêr geslagen.

Ik klopten aan 't huis voor dol en blind,
Maar ach! ik vond 'er niet eenen Vrind,
Ik zag my mooi bedroogen,
En waar in 't naauw:
Ik kreeg het graauw:
Maar niemand wierd bewoogen.

Dus Benden van Bagchus ik heb geleerd,
 Hoe dat men de dronke drinkers eerd,
 Ik raad een ieder ten besten,
 Door onze kluit,
 Ik zeg het regt uit,
 Zo gaat men Waarden mesten.

Zy werden vet, en wy raken wel
 Op Zee, of mager op Sintenel,
 En zitte dan te klagen:
 ô! Groot verdriet,
 Wanneer men niet
 Heeft in zyn oude dagen.

*Die 't al verzuipt in Bier, of Wyn,
 Die zal in 't eind zyn zelf vergissen,
 Ja leeft hy lang het kan niet missen,
 Of hy zal oud en mager zyn.*

Zang.

Stem: *In de Min vind ik genugten.*

ZWyg vry Paris van Enone,
 Of van uwe Bruit Heleen,
 Aagje met haar roode kone,
 Dat 's myn zoete zoete zoete
 Dat 's myn zoete ongemeen.

Haar gezuig zo bol en zagjes,
 Wit gelyk gevalle Sneeuw,
 Lieve lonkjes zoete lagjes,
 Zy kan zinge zinge zinge
 Zy kan zinge als een Spreeuw.

Zy kan Frikkadillen maken,
 Trots de beste Keuken Meid,
 Zy stopt Worsjes die wel smaken,
 't Is een gaauwe gaauwe gaauwe,
 ô! Ze is gaauw dat my verblyd.

Zy is altyd even vrolyk,

Of zy wast en of zy schuurd,
Ja ik zeg zy is zo olyk,
Dan een meisje meisje meisje
Dan een meisje in myn buurd.

Moet zy na de Vismarkt lopen,
Of voor Besje na de Hal,
Zy weet steeds goetkoop te koopen,
Ik moet zegge zegge zegge
Ik moet zegge ze is niet mal.

Zy heeft nog al grooter gaven,
Als zy slaapt dan byt zy niet,
ô! Zy weet myn geest te laven,
Ach! die lieve lieve lieve
Ach! die lieve my gebied.

'k Wil aan haar een blaauwtje wagen,
En kryg ik haar tot myn vrouw,
'k Zal by nagten, en by dagen,
Haar steeds diene diene diene
Haar steeds diene even trouw.

Ja wy zulle t'zamen ploegen,
Op de akker van de Min,
En ons met elkaâr vernoegen,
Als twee zielen zielen zielen
Als twee zielen eens van zin.

*Gaat jou gang myn lieve Broer,
Haal op het zeil, hou regt het roer.*

Op een Kusje.

Stem: *Van de groene Boer.*

Lieve Neel,
By myn keel,
Uwen mond is zagt:
Zy verwind
Zoete kind
Myn gemoet:
Op die wys,
Nog e rys,
Ja ik zie gy lagt,
ô! Je bent zo rond en zoet,
Even net, even net, even net, even net,
Even net gy voor my u bekje zet,
Even net, even net, gy maakt myn groen
Lieve Neeltje kom nog een zoen.

Boere bruyloft.

Stem: *Aardige Kniertje.*

BRuiloft! Bruiloft Kyeren kyk!
 Wat is onze Krelis ryk,
 Hoord hem zingen,
 Ziet hem springen,
 Mit de Bruid aan zyne hangt,
 ô! Zy maake wong're sprongen,
 Daar de Jonkheid na verlangt.

Ziet eens hoe dat Langsje zwierd,
 Kyk zyn hoedje is verçierd,
 Hy is netjes,
 En adretjes,
 Kyk zyn dasje is gedraaid,
 En hoe bluft hy met zyn kousjes,
 Die zyn Besje heeft gebraaid.

Ziet hoe lagt de jonge Bruit,
 Zy krygt Moeders goed voor uit,
 Ziet hoe jeugdig,
 En hoe vreugdig,
 Dat zy haere gatje roerd,

Nu zy door de Trouw aan Krelis,
Dezen dag is vast gesnoerd.

Zy verlangen na de pret,
Op het zachte Bruilofts Bed,
Wilt daar speelen,
Strooken, streelen,
Schuilevinkje, kiekeboe,
Steeken in het nullebriefje,
Wie werd zulken leven moe.

Kyk hoe Koen zyn Meisje sold,
Dat die Boere kinkel bold,
En ziet Heintje,
Daar het Wyntje,
Slobb'ren of het water waar,
Strak zo moet hy weder dansen,
Met zyn kruk dien Bestevaar.

Louris neef die vroome man,
Houd de vliegen van de kan,
Maar ziet Hille,
Daar eens drille,
Lings om keerje op de maat,
Harme Druipneus zal wel zagen,
Zo gy maar niet stil en staat.

Truitje, ô! dat zoete Lam,
Is zeer mislyk van de Ham,

Zy maakt Kalven,
 Wilt haar zalven,
 En daar na zo werd het tyd,
 Meisjes dat de Bruid van Krelis,
 Door uw werd te bed gelyt.

*Daar de Boeren Bruiloft houwen,
 Ziet men meer dan Aarzen klouwen,
 Ook zo ziet men daar wel meê,
 Mesjes blinken uit de Scheê.*

Vryagie tusschen Piet en Neel.

Stem: *Goeden avond al den brui.*

AUroor in 't rood gewaad,
 Kwam met de dagenraad,
 Toen Pietje zyn beminde vand,
 By haare Koetjes in het land,
 Heel lief, heel lief,
 Riep hy myn honing dief.

Bent gy al in de Wei,
 ô! Mondje zagt als zei,
 Gund dog een kus aan vroome Piet,

Het smaakt trots stroop uit zuiker riet,
 Myn lief, myn lief,
 Myn zoete honing dief.

Wel Pietje is dat waar?
 Jou snaakze treuzelaar,
 Zoet zoet je zoent me al te styf,
 En valt een mensch maar op het lyf,
 Zoet zoet, zoet zoet,
 Dat spel gaat niet voor goet.

ô! Meisje lief ik ben
 Geen druiloor, nog Jan Hen,
 Niet al te kort, niet al te lank,
 Niet al te bruin, niet al te blank,
 ô Meid! ô Meid!
 Tot uwe dienst bereid.

Bent gy zeker zo kloek,
 Jou regte flodderbroek,
 Loop loop en melkt jou Koeien maar,
 Of strak zo komt myn Bestevaar,
 En bruid, en bruid,
 Jou wakker op u huid.

Jou Bestevaar is goet,
 Ik heb hem flus gegroet,
 Hy riep goe morgen Pieter Maat,
 Ik zie dat gy uit melken gaat,

'k Sprak wis, 'k Sprak wis,
Wyl 't al aan 't dagen is.

Zeg Neeltje wilje dan,
Nog niet haast aan de Man?
Daar is een fyne paereid speld,
Die my al ryk'lyk duiten geld,
Kedaar, kedaar,
'k Vereerze u zo waar.

Wel Pietje lief gaat meê,
En melkt met my het Vee,
Dan zullen wy na Moertje gaan,
En hooren of zy 't toe wil staan,
Dus vind, dus vind
Gy haast wie u bemind.

*Toen Neel de speld van Pieter kreeg,
Toen was 'er niet meer in de weeg.*

Op een Kusje.

Stem: *De Stokkedans.*

'k VOel al weer een trekje,
 Myn zagte bolle bekje,
 ô! Dat kusje stookt veel vuur,
 En kitteld myn natuur,
 Kom kom kom kom liefje kom,
 Kusse wy nog eens weerom,
 Want een zoentje krenkt geen eer,
 Kom kusse wy al weer al weer.

*Dus zoent men wel om na een zoen
 Uit lieve drift wat meer te doen.*

Vryagie tusschen Koen en Aal.

Stem: *Hansje is een braaf Jonkman.*

A Altje lief hoe vaarje al,
 Zeg myn duifje zonder gal,
 'k Loof je bent niet wel te pas,

Zoete gekje,
 Trekkebekje,
 Zyt niet langer stuurs op Koen,
 'k Bid ei geeft my dog een zoen,

Want myn boezem voor gewis,
 Heeter dan een AEtna is,
 Gy alleen bezit myn ziel,
 'k Word bestreeden,
 Door uw leeden,
 Ja ik voel een raare gloed,
 Zo dra als ik u ontmoet.

Koen 'k heb u al lang gezeid,
 Dat my Job de Kaasboer vreid,
 En die knevel heeft braaf kluit,
 Land en Koeien:
 Ja wy stoeien,
 Menigmaale met ons twee,
 Ik ben met hem wel te vreê.

Koen indien gy reeden hoord,
 Kom my nimmermeer aan boord,
 Want ik ben nu al verzien,
 Met dat vetje,
 En banketje:
 Mind ja mind een and're Meid,
 Aaltje die is al verzeid.

Zo gy Job de Kaasboer trouwd,
 'k Wed gy haast uw hoofje kloud,
 Want hy is graag in de kroeg
 Aan het drinken,
 En aan 't klinken,
 Ja hy is een ligte Quant,
 Die nog moet na 't Apen-Land.

Zegje dat? wel jeemnie jee,
 Dan vaar ik voor bultzak meê,
 Hier op wensch ik u vaar wel,
 Zoekt een ander,
 Die zo schrander
 Is als gy, op datje niet,
 Raakt na Injen met verdriet.

Kyk hoe loopt die kleuter gat,
 'k Wou zy op een hekel zat,
 En met Job om haare hals,
 Die heel vlug is,
 Dog een Plug is:
 Wel die eere-loze Boer
 Gebruikt Aal gewis voor Hoer.

Zy kookt vry voor haare Job
 Waat'renbry, en Appelzop,
 Laat zy smullen met elkaâr
 Zonder zuchten
 Venus vruchten,

Zo wind Jobje met zyn Aal,
Wel haast meer dan een Garnaal.

*Knegts zo gy een blaauwtje loopt,
Gaat daarom niet aan het schelden,
Leeft gelyk verliefde Helden,
Want daar zynder meer te koop.*

Oost-Indise Deun.

Stem: *Liereboela.*

'k WAar buiten Batavia,
Niet heel ver van Jakketra,
Daar kwam my een Nonje tegen,
Die my om een Pisang vroeg,
'k Liet my van de Maagt bewegen,
Dien ik noden in een Kroeg.

'k Eisten een sles zuiker bier,
Om te neemen ons plezier,
En ik riep al banje kassie,
Hier op sprak het zoete kind,
Weet ik ben geen wissiewassie,
Toond hoe dat gy my bemind.

'k Maakte zoete tydverdryf,
Krek als Teeuwis met zyn Wyf,
Want haar kleertjes zonder gekken,
Heeft zy voor my uit gedaan,
Dat kwam myne lust verwekken,
Om met haar iets aan te gaan.

Daar meê speelden wy heel gouw,
Klav're Boer op Harte Vrouw,
ô! Dat zoete lieve Meisje,
Al waar zy wat bruin van vel,
Zy waar wonder zagt van vleisje,
En verstond het kunsje wel.

Ik waar heel verheugd en bly,
'k Gaf het Meisje een Ropy,
Bonnes nootjes sprak de Nonje,
En is van my heen gegaan,
Maar de droes moet die karonje,
Op haar swarte billen slaan.

Want zy had my mooi bedot,
Ik moest als een dwaaze zot,
Na het Schip en my vertoonen,
Aan de Meester Chirurgyn,
Ik waar mooitjes in de boonen,
ô! De Nikker haald dat Swyn.

Dus al wie in Injen is,
 Loopt de Nonjes altyd mis,
 Wilt u zaken zo niet klaren,
 Want het is een droevig kruis,
 Als je gelyk ik zou varen,
 Met veel plagen weêr na huis.

*'t Zy hier of in het Apen-Land,
 Houd de Hoeren van uw kant.*

Het zugtende Meisje.

Stem: *Coerante la bare.*

ô! RAmp, ô! smert, ô! spyt,
 Ik ben myn Vryer kwyt,
 En daar by zegt een ieder ik word rond,
 Myn Maagdom rust op eene lossen grond,
 Hoe kom ik dog zo dom?
 'k Ben waterzugtig, of ik ben met grom,
 Hoewel wat was daar aan gelegen,
 Maar ach! de eer, de eer
 Verlooren, 't ruikt zo veer.

Ik waar verliefd op Joost,
 En hy heeft my getroost,

Ja ik ontsloot myn deur, en liet hem in,
 Hy noemde my zyn ziel, en engelin,
 Zyn heul, en bekje lief,
 Ik liet hem steeke in de nullebrief,
 Dog hy heeft my iets ingegeven,
 En ziende ik wierd vet,
 Heeft hy zyn spat gezet.

Maar of ik zugt, ô! spyt,
 Het is te laat geschreid,
 De Baker moet by my haast op de vloer,
 Dus speel ik met 'er tyd voor Minnemoer,
 En maak de menschen wys,
 Myn man is na Oost-Injen op de rys,
 Dog Meisjes wilt zo gek niet wezen,
 Dat gy door Vryers praat,
 U zelfs te buiten gaat.

*'t Is braaf voor reine Maagd gespeeld,
 Die zonder Man een kindje teeld.*

Droevige Fop aan de Vecht.

Stem: *Ziet hoe helder schynt dat Maantje.*

Fop geraakten aan de stuipen,
 Mits hy zeer eilhoofdig was,
 Riep ik zal myn zelfs verzuipen,
 Zo de dogter van Piet Vlas,
 My niet neemt voor haar man en hoofd,
 En haar aan Jan Knol verlooft.

 Zo zy niet met my wil paren,
 Zal ik springen in de Vecht,
 En na d'and're wareld varen,
 Of ik ben geen Boere knegt,
 Zo ze aan my 't Jawoord niet en geeft,
 Heb ik lang genoeg geleeft.

 Ik wil met haar conjongeeren,
 Gelyk egte man en vrouw:
 Ach! ik kan haar niet ontbeeren,
 Haalt haar op dat ik voort trouw,
 Kom ik zal sprak zyn Bestemoer,
 Zyt gerust myn lieve Broer.

Dog het waar geen uur geleden,
 Of mooi Fopje gaf den geest:
 Besje sprak met droeve reden,
 Ach! hy heeft 'er al geweest,
 Maar nu zal dees verliefde Knecht,
 Niet verdrinken in de Vecht.

Hy is thans verliefd gestorven,
 En waar heel verzot op Pleun,
 Dien hy nimmer heeft verwurven,
 'k Hoopte dat myn dogters zeun,
 Voor zyn dood nog ten trouw zou gaan,
 Dog dat is nu al gedaan.

*Al wie nog Vryer komt te sterven,
 Zal nooit als Man veel kost bederven,
 Of wie voor 't Trouwe sterven gaat,
 Leeft nimmer in den egten staat.*

Zang.

Stem: *De malle Koekebakker.*

FLoris die zat laat en vroeg,
 In de Kroeg,
 Dog zyn wyf haar dapper droeg,
 Riep jou droelie,

Oude Schoelie,
Loop vry voor den bruinen Foelie,
Dronke Swyn,
Brandewyn,
Zal uw beul en moorder zyn.

Wel sprak Floris wat een praat,
Zeg waar staat?
Dat men zig te buiten gaat,
Door het drinken,
En rinkinken,
Daar de volle glazen klinken,
Malle Pry,
Van myn zei,
Eer ik u de bek op snei.

Wel sprak Marrie gaat jou gang,
'k Ben niet bang,
Al waar 't mes nog eens zo lang,
Kyk wat pasjes,
En graumasjes,
En veel raare wissiewasjes,
Dat gy maakt:
Zeg hoe smaakt
U de kost daar gy van braakt?

Ik wil zuipen sprak de Vrind,
Nog een pint,
Al uw praten is maar wind,

Brandemoris,
 Die niet goor is,
 Dat is regte knap voor Floris,
 Vatje dat?
 Jou karpat,
 Morssebel, en kleutergat.

Wel jou dronken slobberdoes,
 Even kroes,
 Gy zuipt dagelyks een roes,
 En uw snater,
 Vuile prater,
 Gaat trots een bezeete Sater,
 'k Wou kedaar,
 Dat je waar
 In de hel, jou treuzelaar.

Hier op dronk hem Floris zat,
 Aan het nat,
 Riep daar is nog meer in 't vat:
 Lag te snurken,
 Als de Turken,
 't Wyf riep hoeft der dronke schurken,
 Wyl gy slaapt,
 Geeuwt en gaapt,
 Gy niet met het mesje schraapt.

*Vrouwen waar is grooter kruis?
 Dan u Man steeds dronken thuis.*

Zamenspraak gehouden tusschen Aap en Pleun.

Stem: *Van de Schagerlaan.*

WEI Pleuntje lief myn zoete Pry,
ô! Gut ik ben zo waar heel bly,
Zegt wanneer zult gy my genezen?
Ik leef nog tussche hoop en vrezen,
ô! Buisje lief,
Myn honingdief,
Ontfangt van my dees Minne-Brief.

Zeg Jaap wat zou ik met jou doen?
Gy hebt geen Land, geen Vee, geen Poen,
Ook zyt gy nog wat jong van jaren,
Hoe zoud gy dog de knap bescharen?
Jou regte guil,
Jou melkmuil,
Je bent verkeerd van hier jou uil.

Wel Pleun ik heb wat Land gehuurd,
En vette Pouw in onze Buurt,
Die zeid ik kan tien Koeien halen,

Op twalef maanden te betalen,
 Dus word ik Meid,
 Dat my verbleid,
 Haast Boere Baas in korten tyd.

Na Krelis dood kryg ik myn Lief,
 Zyn Huisraad, en een Rente-brief,
 Waar op ik s'Jaarlyks zonder gekken,
 Kan even veertig gulden trekken,
 Hy heeft veel kluit,
 En menig duit:
 Dus Pleuntje werd dog Jaap zyn Bruit.

ô! Vrind hoopt gy op erffenis,
 Dan zyt gy by myn soolen mis,
 Ook staan ik niet na uw te wagten,
 Dus steld op my nooit uw gedagten,
 Zoekt na een Maagd,
 Die gy behaagd,
 En die u weder liefde draagt.

Wel Pleuntje ben ik u te lomp?
 Te morzig, slordig, of te plomp?
 'k Heb iets dat zal uw wel behagen,
 Ja gy zult daar niet over klagen:
 Al wat ik spaar,
 En wat ik gaar,
 Dat is voor u zo zeker waar.

Hé zegje dat! wel goede Vrind,
 Geeft dat aan een die u bemind,
 'k Ben om dat vetje niet verlegen,
 Dus gaat en wandeld uwe wegen:
 Wel nortse vel,
 Pleun Pimpemel,
 Je bent een Pry versta je 't wel.

*Zwyg Jaap en loop maar zoetjes heen,
 En denk dat is een blaauwe scheen.*

Drink-lied.

Stem: *Van 't gekroonde Wynvat.*

BAGchus Klerken kom nader myn,
 Wy zyn nog wel verzien van wyn,
 Hy dat ed'le druiven nat,
 Moet weder uit het vat:
 Schenk, schenk en geef maar geen quartier,
 Schenk, schenk het is geen Bremer bier,
 Wyn verheugd de geesten,
 En verwekt een zoet plezier.

Die het beste drinken kan.
 Neemt Bagchus voor zyn Veldheer an,

Ha giet slegts tot een begin,
 De wyn het keelgat in,
 Schenk, schenk de wyn vol klarigheid,
 Schenk, schenk hier is geen zwaarigheid,
 Wyl het zoet en lekker,
 Mooitjes binnen mikken glyd.

Werden ons de harzens krank,
 Of werden ons de beenen mank,
 Nog zo roepen wy te gaar,
 Schenk in of 't niet en waar,
 Schenk, schenk weêr van den ouden hond,
 Schenk, schenk zo werden wy gezond,
 Niemand moet verflouwen,
 Zo hem deeze Nectar mond.

Drink-lied.

Stem: *Ha ha, zie zo.*

Liefhebbers van de nap,
 Tap tap, de henker tap,
 En maakt u al den bras gereed,
 Een leege Fluit is niet een beet,

Tap tap, tap tap,
Liefhebbers van de nap.

Zyt elk een Kapitein,
In 't plengen van de wyn,
Voor my ik ben maar een Zoldaat,
Die meê den bal wel agter slaat,
Tap tap, tap tap,
Liefhebbers van de nap.

Nu weer met alle man,
Twee pintjes is een kan,
Twee kannen maakt een stoop dat 's net,
Kom maken wy maar lustig pret,
Tap tap, tap tap,
Liefhebbers van de nap.

Dat slikken gaat voor goet,
Hou stand op zulken voet,
En roepen wy op deeze Stee,
Nog lang leeft *Evan Evoë*,
Tap tap, tap tap,
Liefhebbers van de nap.

Hier meê bedanken wy,
God Bagchus en zyn ry,
Het is al lang genoeg gesmuld,
En van de Fransche vogt gepuld,

Tap tap, tap tap,
 Voor die nog mind de nap.

Drink-Lied.

Stem: *De Fransche Mey.*

KOm al wie Bagchus mind,
 En Silenus houd voor vrind,
 Drink al t'zaam de koele wyn,
 't Is nu tyd om zoet te zyn,
 Lustig dan, Piet en Jan,
 Eerst een Pint en dan een kan,
 t'Za maakt al t'zaame u keelen klaar,
 Of 't Kermis waar,
 En weigerd niet,
 Dat hier geschiet,
 Drinkt een roes,
 Uit de kroes,
 Daar meê roep ik luider stemme
 Menigmaal avoes avoes.

Dat gaat my na myn zin,
 Want daar zyn geen knopen in,
 Ha dat ed'le druiven nat,
 Dat 'er in de glazen spat,
 Maakt de vreugd, By de jeugd,

Dat ons hert en ziel verheugd:
Nu lings om, regts om op myn woord,
En daar meê voort
By wyn, by wyn,
Is 't zoet te zyn,
Deeze Fluit,
Die moet uit,
Lustig dan gy Bagchus Bazen,
Eer men onze vreugde sluit.

Geeft vuur, val aan, schiet dood,
Wyn en bier is kruut en loot,
Weerd u elk als een Zoldaat,
Want het drinken mag geen kwaad:
Neen by get, Houd maar tret,
By de wyn zo is de pret,
Blyft dog geen Bremer in den stryd,
Maar zyt beryd,
By 't zoet geklink,
Al t'zamen drink,
Die maar smuld,
Glazen vuld,
Zullen wy na bed toe dragen,
Zo hy van de bank of suld.

Drink-lied.

Stem: *De Trom maakt yder 't hart vol moed.*

TERwyl wy by elkander zyn,
 Zo vat weêr elk een glas,
 Wy leven alle by de wyn,
 Dat heerlyk Fransch gewas:
 Snap op, drink uit, en daar meê hou,
 Rob dob dou dou douwe dou dou,
 Rob dob ik veeg, ik veeg,
 Dat 's leeg, dat 's leeg, dat 's leeg.

Op zulken dronk zo smaakt een zoen,
 t'Sa Meisje maakje klaar,
 De wyn de wyn die maakt ons groen,
 Snap op of 't niet en waar:
 De wyn verdryft de zwaarste rou,
 Rob dob dou dou douwe dou dou,
 Rob dob ik veeg, ik veeg,
 Dat 's leeg, dat 's leeg, dat 's leeg.

Drie glaasjes dat is Kelder regt,

Myn keel is nog vol vuur,
 Leeft elk gelyk een Bagchus knegt,
 De wyn en is niet duur:
 Het keelen smeerren maakt ons gou,
 Rob dob dou dou douwe dou dou,
 Rob dob ik veeg, ik veeg,
 Dat 's leeg, dat 's leeg, dat 's leeg.

Hier meê keerd elk zyn glaasje om,
 De roemer moet verkeerd,
 De wyn dat is byget geen mom,
 Wy hebbe wel geleerd:
 De wyn is goet voor man en vrouw,
 Rob dob dou dou douwe dou dou,
 Rob dob ik veeg, ik veeg,
 Dat 's leeg, dat 's leeg, dat 's leeg.

Zang.

Stem: *Fluks op en laat uw droomen staan*

ZO Mannen plengt de koele wyn,
 En lach wat met de min,
 Wy moeten aan het drinken zyn,
 Kom Schenker schenkt maar in:
 ô! Druive dropjes kristalyn,

ô! Ziel-verkwikkend nat,
 Wy springen zonder kreuk of pyn,
 Met Bagchus om het vat.

Drink-lied.

Stem: *De Engelsche Mars.*

WYk potten en pannen wat aan een zei,
 Kom Bazen,
 Vat glazen,
 Weeft vrolyk en bly,
 En zingter,
 En springter,
 En drinkter,
 En klinkter,
 En weeft verheugd met my,
 Laat loopen,
 By stoopen,
 Geen knoopen,
 Zyn in de wyn, de wyn,
 En laat Sileen,
 Ons nader treên,
 Met Fluiten en Pompen,
 Al sprong hy op klompen,
 Wy zyn daar meê te vreên.

Drink-Lied.

Stem: *Wilt op Venus snaren niet meer vedelen.*

HA! koele wyn ik moet u eens vatten,
 Ik ben een likkebroer in 't natten,
 Ik zie zo graag,
 By nacht en daag,
 U lieve dropjes spatten,
 Sa geef hem de volle laag.

Wyn kan my al ben ik ziek verheugen,
 Weg, weg gekken diegeen wyn en meugen,
 Ik zeg byget,
 't Is Bagchus wet,
 Te drinken groote teugen,
 En te rollen in het Bed.

Nu nog een glas al zou ik dronke raken,
 Wy moeten hier nogtans een trooitje maken,
 Wyn is het woord,
 Stuurtze maar voort,
 En wilt geen troef verzaken,
 Wyl dees eer aan Bagchus hoord.

Tegen-Zang.*Op de voorgaande Voys.*

WEg, weg Dronkers die uw lyf en leven
 Aan het nat van Bagchus overgeven,
 En door den wyn,
 Voele veel pyn,
 En wilt gestadig sweven,
 Daar de likkebroeders zyn.

Veele moete roode neuze dragen,
 Ja de Podegra die komt haar plagen,
 Beenen heel dik,
 Goden ik schrik,
 Voor deeze, slegte lagen,
 Neen ik hou niet van de slik.

't Lust my niet voor gek langs straat te lopen
 En voor myn geld pyn en droeve smert te kopen
 En dat men zyt,
 U beste tyd,
 Hebt gy al reê verzopen,
 Hospis koop voor my geen kryt.

Lof der wyn.

Stem: *Het best op Aard &c.*

Wie Bagchus eerd die zingt de lof der wyn,
 Het doet ons zoet en lustig vrolyk zyn,
 De wyn die brengt de menschen aan 't kwelen,
 De wyn die weet de zinnen mooi te strelen,
 De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
 Verkwikt al wat 'er leeft,
 De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
 Vermaak en voedzel geeft.

Een Koning breekt geen plichte nog geen wet,
 Zo hem een glas met wyn werd voor gezet,
 Hy drinkt en 't werd de Vorsten niet verboden,
 De wyn, de wyn, is aan het Hof van noden,
 De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
 Houd hem gezond en fris,
 De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
 Niet te mispryzen is.

Eer dat een Held voor 't spits van 't Leger staat,
 Is hem de wyn veel troost en toeverlaat,
 De wyn die doet hem stout den Sabel swaaien,
 De wyn doet hem een berg van lyken maaien,

De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
 Geeft hem veel moed in 't lyf,
 De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
 Is zoete tydverdryf.

Nooit zeild een Schip geladen over Zee?
 Of Bagchus nat de ed'le wyn moet meê,
 Men juicht en drinkt op d'ongestuime Baren,
 Men roept om wyn wanneer men heen zal varen,
 De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
 Is 't dieplood en compas,
 De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
 Dat heerlyk Fransch gewas.

Een Advocaat die spreekt gelyk een Baas,
 Zo dra de wyn hem kitteld in de blaas,
 Hy weet zyn zaak volkomen uit te regten,
 De wyn die helpt hem zyn Proçes beslegten,
 De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
 Die maakt hem vlug van tong,
 De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
 Maakt oude Lieden jong.

De Koopman is op zyn Kantoer verblyd,
 Wanneer de wyn by hem verborgen lyd,
 Hy schryft en vryft de wyn die helpt hem reeknen,
 De wyn, de wyn leert wat hy aan moet tek'nen,
 De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
 Verheugd hem aan het boek,

De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
Maakt al zyn Knegten kloek.

Al werkt en slaatd de vroome Ambachtsman,
Hy roept om wyn al waar 't een volle kan,
De Smit die zal verheugd op 't Ambeeld klinken,
Wanneer hy maar een roemer wyn mag drinken,
De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
Die geeft een yder moet,
De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
Maakt stoute lieden zoet.

Poeëten die graag by de vreugde zyn,
Die ry men vlug zo dra een beker wyn,
Trots Pegasus weet door hun brein te vliegen,
De wyn die helpt de Digtters aan het liegen,
De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
Het kreupel Digt herschaaft,
De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
Apolloos Zoonen laaft.

Wanneer een Boer ter Kermis zingt en springt,
Hy dan de wyn gelyk de beste drinkt,
Ja teerd en smeerd wyl Govert staat te zagen,
De wyn, de wyn kan hem zeer wel behagen,
De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
Die houd hem van het bed,

De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
Daar hy zyn mond na zet.

Dus alle die een roemer vegen kan,
En eefd by 't nat van Bagchus als een man,
Drinkt wyn maar wilt al drinkend staande blyven,
Op dat men u nooit vlekken aan kan vryven,
Dat door de wyn, dat door de wyn,
Uw welvaard gaat ten grond,
De wyn, de wyn, de wyn, de wyn,
Vind lof op s' Wareldsronde.

*De Wyn gebruikt in middelmaat
Is goet, maar al te veel is kwaat.*

Lof van de Tabak.

Stem: *Van Klarinde.*

HY waar zyt gy vlugge rookers!
Waar waar Tabakversmookers,
Beminnars van die blaân,
Steekt zomtyts een pypje aan,
De Tabak die doet ons leven,
Waar 's een Wever op 't Getouw,

De Tabak doet hem steeds weven,
 En maakt ook zyn handen gouw.

Eer de Snyders gaan aan 't werken,
 Mogen zy hun hart versterken,
 Met een pypje in de brand,
 Eer de naald valt uit haar hand:
 Ziet de Timmerlieden zagen,
 Met een pypje in den mond,
 Zonder rooken, ach! zy klagen,
 Hé wat ben ik ongezont.

Metzelaars niet ligt vergeeten,
 Eer zy s'morgens gaan aan 't eeten,
 Moet het doosje uit de zak,
 En een pyp met krul Tabak
 Eer men schoft, dat schynt te sinaken,
 Beeter dan een borrelslag,
 Mannen wil geen troef verzaken,
 Rookt terwyl 't u beuren mag.

Smit moet gy het yzer smeeden,
 Rookt een pyp het werd geleeden,
 Volgt dus Vulcanus, zo
 Dampt en smookt in folio:
 Jogchem wil geen Boeken binden,
 Of al meê gelyk ik zeg,
 Eerst een pyp Tabak verslinden,
 't Neemt u alle slym voort weg.

Onze Monsieur Schoenelapper,
 Dat is eerst een regte knapper,
 ô! Die man rookt in een jaar,
 Wel een pond of 't niet en waar;
 Dog de Ratelwacht doet beeter,
 Hy rookt Amesvoorder goet,
 Ik meen Koen de Uien - vreeter,
 Die gestadig rooken moet.

Mossellui en Schoorsteen-vegers,
 Roken al zo trots dan Negers,
 Bootsgezellen rooken meê,
 Gelyk Nikkers op de Zee,
 En Soldaatje meê niet minder,
 Die rookt s'nagts in zyne Tent.
 Niemand krygt van 't rooken hinder,
 Zo zy dat maar zyn gewent.

Viva dan gy nob'le Bazen,
 Die graag stoppen, zuigen, blazen,
 Rooken dat is tydverdryf,
 En het houd mooi open lyf,
 Wilt dan nimmermeer vertragen,
 Die daar toe geneegen is,
 Rookt en smookt naar u behagen,
 Dus blyft gy gezond en fris.

*Weg Purgaaties en Klisteeen,
 Den Tabak doet ons Purgeeren.*

Het Kaarte Speelders Gezelschap.

Stem: *Ik kryg al weer myn oude grillen.*

HElder op t'za breng een tafel,
 Ik zweer by een warme taart,
 By een lekk're Boere wafel,
 Ik wil speelen met de Kaart,
 Zie je 't wel Kasper,
 Aardige Snaak,
 Daar hangt Jasper,
 Myn grootste vermaak,
 Laat ons speelen, Niet krakeelen,
 ô! Dat is een goede zaak.

Lustig wil de Kaart vergeven,
 'k Stop terwyl een pyp Tabak,
 Zo moet men te zaame leven,
 Klav're troef dat 's in myn zak,
 Meisje een kusje,
 Op zulk een spel,
 Winne en zoene
 Dat smaakt zo wel:
 Kaarten zyn geëerd by Boeren,
 By Zoldaat en Bootsgezel.

Troef, gooi by, pas wat te raken,
 Belbruit, twintig op de lei,
 Schrik van moflen en verzaken,
 Bloet die trek is weêr voor my,
 Jan speeld ruiten,
 ô j Dat is fysn,
 Laat ons Bruiten,
 Om vrolyk te zyn,
 Dog wy speelen om geen duiten,
 Maar wel om een Flesje wyn.

Schoppe Boer laat ik passeeren,
 Want die trek is weinig waard,
 Maar wie droes roept daar vier Heeren,
 Dat 's een uitgeleeze kaart,
 Laat ons plengen,
 Bier en wyn,
 Brengt Karstengen,
 Repje wat Tryn:
 Nu nog eens aan 't Lanterluien,
 Beest een oortje dat mag zyn.

Meisje hoe veel zult gy ruilen?
 ô! Wat slegte kaart is dat,
 Steven maat wilt dog niet pruilen,
 Had ik nog een harte blat,
 Dan zou ik toone,
 Lanterlui,
 Klaartje myn schoone

Ik hebber den brui,
 Van myn geld zo te verspillen,
 Ik heb nu een kaale bui.

Fob die wou de kaart verbranden,
 't Ging hem tegen wind en stroom,
 Kreeg geen troeven in zyn handen,
 Ook waar deeze Vrind te vroom,
 Riep ô! Mannen,
 Tot een besluit,
 Speelen, krakeelen
 Kost meenig een duit,
 Wilt gy langer Lanterluien,
 Ik voor my ik schei 'er uit.

*Het Kaarte speelen dat is goet,
 Zo men daar geen vals in doet.*

Lof van de koffy.

Stem: *Zy dwalen in de reden.*

LAat de Dronkaarts vry rinkinken,
 Laat zy met elkander klinken,
 Laat zy volle glazen drinken,
 Wy lagchen met de wyn,
 Ha de Koffy eens geschonken,

Ha de Koffy eens gedronken,
Dat kan myn ziel ontfonken,
Wilt vrolyk zyn.

Wilt de zuiker niet vergeeten,
Na de Koffy smaakt het eeten,
Dat heb ik lang geweeten,
Krygt kopjes maakt u klaar,
Teeuwis zal het water kooken,
Wyl hy zit een pyp te smooken,
En gelyk een droes te rooken,
De Koffy is gaar.

Het is uw gezondheid Susje,
Op een dronkje smaakt een kusje,
Lieve bekje, zeg wat lusje?
Met zuiker, of zoethout?
Kyk hoe slobbert onze Krelis,
Gaat je gang maar lieve Melis,
Drink drink terwyl hier veel is,
De Koffy werd kout.

Wilt dan elk uw kopjes vatte,
Lustig Jongens aan het natte,
Koffy moet men hoger schatte,
Dan de alderbeste drank,
Koffy zal de prys verwinne,
Koffy maakt geen zwakke zinne,
Ligt op en lap maar binne,
Het maakt ons niet krank,

Koffy doet de dampen ruimen,
 Koffy maakt ons zachte fluimen,
 Koffy opereerd als pruimen,
 En reinigt de maag:
 Boonen die uit de Levant zyn,
 Boonen die zo wel gebrand zyn,
 Die moeten by der hand zyn,
 Ik drinkze zo graag.

Weg weg dan Bagchus bazen,
 Die by kannen en volle glazen,
 Roezemoezen en loopen razen,
 De Koffy spand de kroon,
 Wel gebrand, en wel gemalen,
 Wilt u herten vry op halen,
 Koffy is nog te betalen,
 De Koffy smaakt schoon.

*Veel Wyffes die zyn in haar kragt,
 Zo dra maar Koffy werd gebragt.*

Zamenspraak gehouden tusschen een heer en een boerin

Stem: *Pekelbaring.*

Heer.

GODin, Princes, volmaaktste Beeld,
 ô! Pronkje der Boerinne,
 Gy zyt die in myn zinnen speeld,
 Toond my dog weder-minne,
 ô! Maagt veel schoonder dan Heleen,
 En fierder dan Diaan,
 Wel dubbeld waardig aangebeên,
 Om tot den Echt te gaan.

Boerin.

Wat of dit Heerschup hebbe wil?
 Wie vat zyn dwaze reeden?
 Hy is verdwaald door deeze gril,
 'k Meen rads van hier te treden,
 Want ik begryp dat zegge niet,
 Godin, Princes, Heleen,
 Hy 's wis eilhoofdig ik ben Griet,
 De dogter van Klaas Peen.

Heer.

Mag ik die zoete tydverdryf,
 ô! Engelin eerlangen,
 Dat ik genaak u teeder lyf,
 En kus uw roode wangen:
 Ja wilt gy dit niet tegen staan,
 Dan sweer ik by Jupyn,
 Gy zult in zeide kleeren gaan,
 En eene Daame zyn.

Boerin.

Wel Jonker ik ben uw te slegt,
 Gy zult uw tyd vergapen,
 'k Ben lang verzogt van onze Knecht,
 Om eens by hem te slapen,
 'k Weet niet waarom men my dus queld,
 En zulke dingen vraagt,
 'k Slaap dan in 't hooi, en dan op 't veld,
 Zo als het my behaagt.

Heer.

Smaakt eens met my de vrugt der min,
 ô! 't Zal uw zulken goet doen,
 Blyft dog niet langer een Boerin,
 Kom, kom 'k zal 't uw heel zoet doen,
 Kiest voor een Boere Knecht een Heer,
 Dan krygt gy waarde Maagt,
 Van my u luste en begeer,
 Ja al wat uw behaagt.

Boerin.

Wel kom met my in onze Schuur,

Eer dat myn Baas uit Stad komt,
 Of eer dat eenig Nagebuur,
 't Zy hier omtrent op 't mat komt,
 'k Zal proeve wat gy my vereerd.

Heer.

ô! Schoone Morge-Zon,
 Al 't geene dat gy maar begeerd,
 Of immer droome kon,

*'t Mooi praten doet veel tot een zaak,
 Al gaat het werk gantsch uit den haak.*

Dienst-Meisjes Deun.

Stem: *Goeden avond alle gader.*

BY een oude Vrek te woonen,
 Is een deerelyken staat,
 Ik eet liever Paarde boonen,
 Eer ik my zo bruie laat,
 Altyd knorre, schelde, kyven,
 Dat men daag'lyks hoort en ziet,
 Ik wil hier niet langer blyven,
 Neen zo waar het lykt my niet.

By een jonge Gek te woonen,
 Loopt ons eertje groot gevaar,

ô! Hy zoekt ons te beloonen
 Met een Kleintje binnen 't jaar,
 Altyd tukkelen en streelen,
 Dat my nooit niet heeft behaagt,
 Ja wie zou dat niet verveelen?
 Daar een jonge Wulp ons plaagt.

Niemant kan ooit beeter wonen,
 Dan by twee getroude Liên,
 Die ons steeds veel gunst betonen,
 En na geen gebreken zien,
 En dan goede drank en spyzen,
 En veel huur dat is een zaak,
 Die ik altyd meen te pryzen,
 Ja het is een groot vermaak.

*Al wie slegts diend voor Meid, of Min,
 't Is wonder heeft zy 't na haar zin.*

Verjaar lied, van Floris aan Truitje.

Stem: *Ik vreiden een Meisje teer.*

GOeden avond lieve Trui,
 Goeden avond knikkerdoosje,

Ik heb nu een milde bui,
 Ach! myn vers ontlooke roosje,
 Ronde blonde krullebol,
 Netter dan een hoetjesol,
 Meisje hier komt Floris Knol

En Verjaard jou met een Naald,
 Die gy tusschen 't hair moet steeken,
 Liefje ziet hoe dat ze straald,
 'k Hebze voor jou uit gekeeken,
 En terwyl gy op dees tyd,
 Even achtiën jaartjes zyt,
 Is dees Naald voor u, ô! Meid.

Vorders leeft myn Zonne-blom,
 Veele jaren en mind Floris,
 Ja werd oud en gaat nooit krom,
 Volgt Besje die veel voor is,
 Naait en braait, en stopt en styft,
 En alzo de lui geryft,
 Floris uwe Dienaar blyft.

Hé wat zegt gy lieve Floor?
 Zyt gy zo tot my genegen?
 Besje geeft nog geen gehoor,
 Zy staat onze Troudag tegen,
 ô! Zy knord en mord, en slaat
 My, wanneer ik daar van praat,
 Ja dan is zy stadig kwaad.

Truitje lief kom ik zal haar,
 Daatelyk om 't Jawoord vragen,
 'k Weet wy werde wel een Paar,
 Ik zal Besje wel behagen,
 Daar 's een kus dat gaat 'er heen,
 Zyt zy Ja ik ben te vreên,
 Anders is 't een blaauwe Scheen.

*'t Verjaar-Digt steeld een jeugdig hert,
 Dat zy tot Min bewoogen werd.*

Minne-zang.

Stem: *Ik was 'er een jonge Spruit.*

ô! KLyne Minne-God,
 Hoe lang zult gy my plagen?
 Gy dryft met my de spot,
 En doet my stadig klagten,
 Ja ik kan,
 De smerte niet meer daagen,
 Gy zyt een Tieran.

 s' Nagts voel ik raare lust,
 En denk ook meenigmalen,
 Dat my myn Liefje kust,

Myn zinnen zyn aan 't dwalen,
 Ach! laat my,
 Dog eenmaal adem halen,
 Ik ben in de lei.

Ach! wierd ik eens gehegt,
 Met myne uitverkoore,
 Door de zuiv're Echt,
 Dan waar myn vreugt geboore,
 Ach! die Maagt,
 Zal my nog wel verhoore,
 Zo het u behaagt.

*'t Moet haar behagen anders Vrind,
 Gy nooit geen weder liefde vind.*

Op een kusje.

Stem: *Ei lieve Jan loopt met een zet.*

AL weêr een kus wel zo den bras,
 't Gaat hier hou warm de baan,
 Kom smoddersmoeltje braave Tas,
 Wy moeten nog eens aan,
 Ja nog een zoen met u verlof,
 Het oude spreekwoord zyt,

Een zoen die is niet meer dan stof,
Wel aan dan zoete Meid.

*Zo Jan de Zoender meê zo doet,
Dan weet hy hoe het wezen moet.*

Zang.

Stem: *Hoord die Meisjes daar eens zingen.*

ZEvenmaal ging ik uit Vryen,
Zevenmaale liep ik mis,
Ach! ik zou 'er wel om schryen,
Denk wat hertzeer dat het is,
Zevenmaal, ô! myn kop werd dol,
Zeven is een galg vol.

Dat is al die zeven Meiden,
Maken myne geest ontsteld,
Want de Nikker mogt zo Vryden,
Ja het hulp myn niet een speld,
'k Heb met haar meenig duit verteerd,
En niet een die my begeerd.

Dog ik wensch haar alle zeven,
Een voor een zoo'n braven Man,

Die omtrent als oude Steven,
 Met die kleuters leven kan,
 Want zy zyn geen van zeven waard,
 Dan met eene bloed gepaard.

*Zeven plekken aan de beenen,
 Dat maakt slegte blaauwe scheenen,
 Zevenmaale mis gedeeld,
 Wis dien jonge Bol verveeld.*

Zang.

Stem: *'k Ben in de tyd van negen dagen.*

FObbert zat het kind te baak'ren,
 En ook voor het vuur te blaak'ren,
 Riep wat is het Schaapje nat,
 Veegde vlug zyn klyne schatje
 In de lasjes, en voor 't gatje,
 Want zyn wyf waar op een pat.

Gaf het pap, en sprak myn lampje,
 Ach! hoe snakt gy na een prampje,
 Kom de pypkan moet 'er zyn,

Mem die laat jou Taat maar zukk'len,
Ziet dat kleine bloedje tukk'len,
Ik geloof het is vol pyn.

't Moet eens Severzaatje likken,
Met wat Stroop om in te slikken,
Want ik vrees het werd gequeld,
Door veel wurmpjes die het plagen,
't Lieve kind kan nog niet klagen,
Hoe het lyfje is gesteld.

Fobbert sprong gelyk een vliegje,
Lag het Klyntje in zyn wiegje,
Zong al zuia zoete kind,
Zuia zuia klyne maatje,
Hooft het zinge van jou Taatje,
Mem die gaat dog aan de wind.

Ongelukkige oude Mannen,
Werd gy zo in huis gebannen,
Als gy hier van Fobbert ziet,
Het is altyd quaad voor ouden,
Jonge wyven t'onderhouden,
't Baard maar kwelling en verdriet.

Zang.

Stem: *Ik wil trouwe lieve Vaar.*

'k WAar laast op de kittel jagt,
 By de nagt,
 Met een Meisje jé zo zagt,
 Dat my liflyk streelden,
 Dus ik my verbeelden,
 Zy waar eene Engelin,
 Alles waar my na myn zin,
 Maar laasje!
 Tentaasje.

Ik ging met haar in een huis,
 Niet te plus,
 Daar zy my gelyk een muis,
 In haar val deed vangen,
 Maar wat vreemde gangen,
 Ik verloor van dit en dat,
 Ja 't geen ik in myn beursje had,
 Sta schrap maar,
 Was krap daar.

s' Morgens vroeg, ô! groote spyt,

Droevē tyd,
 Waar ik al myn platen kwyt,
 't Meisje uit myn ogen,
 Ik waar mooi bedrogen,
 Met het krieke van den dag,
 Riep de Waard om zyn gelag,
 Geen praate,
 Kon baate.

'k Liet myn rok en hoed te pand,
 ô! Wat schand,
 Nu moet ik na 't Apen-Land,
 Voor myn dwaze nukken,
 En myn boevestukken:
 Jonkers zyt dog nooit zo zot,
 Of gy werd als ik bedot,
 Bewaard geld,
 En spaard geld.

Minnaars zang.

Stem: *Wilt op Venus snaren &c.*

IK hou wel van een zoet en poezel Meisje,
 Lief van trony blank en zagt van vleisje,
 Een Engelin,

Die door de Min,
 My gund zo menig reisje,
 't Zoet van Pafos Koningin.

Ja ik hoop wel haast met haar te treden,
 Om als Bruidegom haar naakte leden,
 Op 't Ledikant,
 Door Minnebrand,
 Tot weder-min te kneden,
 En te strelen zulk een Pand.

ô! Wat zal ik haar dan zoet omarmen,
 En wat zulle wy elkaâr verwarmen,
 Wyl 't Minne-kind,
 Myn boezem vrind,
 Blaast alderlei allarmen,
 En ons liefde vaster bind.

Tegen de Minne-zangen.

Stem: *De Hond in de Pot.*

WEg met de Min,
 Weg met de Min,
 Daar steekt veel rampe, en sinerten in,
 Weg met de Min,
 Weg met de Min,

En band die kuuren uit uwe zin,
 Eerd Bagchus, Silenus,
 En lach wat met Venus,
 Zyt altyd zoet,
 By drinken, en klinken,
 En braaf rinkinken,
 Gy weze moet.

Speelmans Zang.

Stem: *Wanneer de Zon in 't Morgen rood.*

TETIS voegt haar in een bad,
 Diana aan het jagen,
 En Bagchus by het druiven nat,
 Apollo op zyn wagen,
 Jupyn toetseerd het blixem vier,
 En Mars bemind het krygs getier,
 Vrouw Venus houd van strelen,
 Nephthunus rold in de Oceaan,
 Silenus houd zyn Ezel aan,
 Maar ik bemin het spelen.

Vulcanus voegt hem aan 't Fernuis,
 En Pluto joeld ter Helle,
 Vrouw Juno loerd op munt en kruis,
 Laat Pan de Boere quelle,

Laat Ceris door het Koore gaan,
 Ja Flora by de Bloemen staan,
 En met Pomona kwelen;
 Maaid vry Saturnus met uw Sys,
 Eölus blaast, Minerf is wys,
 Maar ik bemin het spelen.

De Fluit, de Dosdelzak, en Bas,
 De Lier, Houboo, en Trommel,
 Die handel ik steeds op zyn pas,
 Al maak ik wat gestommel,
 Walthoren, en ook de Trompet,
 Ho ho dat kunsje kan ik net,
 Wel wie zou dat vervelen,
 Schalmo, Schalmy, en Staartstuk groot,
 Viool, of wat Muzyk maar nood,
 Daar weet ik op te spelen.

'k Slaap nooit daar ik te Bruiloft ben,
 Maar 'k zaag gelyk een droelie,
 En wyl ik al de deunen ken,
 Danst men voor d'oude foelie,
 't Viooltje moet niet uit de hand,
 Of zoet gestryk en tremulant,
 Moet het gezelschap strelen,
 Hoe dat men zoend, en likt, en slapt,
 En zingt, en springt, en ginnegapt,
 Ik hou my aan het spelen.

Orfeus die was by my maar wind,
Waar hy nog in het leven,
'k Hou ook Marsias voor een kind,
Arion daar beneven,
Zelfs Polifemus, en dan Pan,
Ik ik, ik ben een ander man,
En reeds gezien by velen,
'k Daag Febus, mender van de Zon,
Van Parnasberg, en Helicon,
Om tegens my te spelen.

Ik tel de Muzikanten niet,
Die zo wat lopen schrapen,
En die men by de menschen ziet,
Al spelende aan 't slapen,
Ik roep sa mannen dans genoeg,
En zaag tot aan de morgen vroeg,
't Stil staan kan my vervelen,
Nog eens wie wil ik daag hem uit,
Met Bas, Houbo, Viool en Fluit,
Om tegens my te spelen.

Ik vond nog nimmer myn 's gelyk,
Maar ach! wat mag het baten,
Ik word door 't spelen nog niet ryk,
Schoon ik 'er om durf praten,
Ik win ter naauwer noot zo veel,
Dat ik zomtyds myn drooge keel,
Wat vogte meê kan delen,

'k Eet eenmaal daags en dat heel schraal,
 Myn beurs werd plat, myn kleren kaal,
 Nog bemin ik het spelen.

*Met reden wil dees Man,
 Het spelen hoog beminne,
 Want die niet anders kan,
 Moet daar zyn kost meê winne,
 Maar ach! het spreekwoord legt reeds bloot,
 De grootste kunst die loopt om brood.*

Vryagie tusschen Krelis en Trui.

Stem: *Van de Merliton.*

Lieve Truitje bolle buisje,
 'k Trek myn stoute schoenen aan,
 Om nog eenmaal in jou huisje,
 Myne komst te doen verstaan,
 ô! De minnesmert, minnesmert, minnesmerte
 Ach! de min doet my vergaan.

Ik lag van de nacht te dromen,
 Dat gy aan myn zeide stond,
 Daar ik onder groene Bomen,

Kusten uwen lieven mond,
 ô! De minnesmert, minnesmert, minnesmerte,
 ô! De min heeft my doorwond.

Doen ik u al dromend kusten,
 Drukten ik uw lieve hand,
 Ja ik voelde raare lusten,
 Door myn gantsche ingewand,
 ô! De minnesmert, minnesmert, minnesmerte,
 ô! De min roofd myn verstand.

Krelis gy zyt mooi bedrogen,
 Door dien droom en dwaze gril,
 Ga maar zoetjes uit myn oogen,
 Want ik u niet hoore wil,
 ô! De minnesmert, minnesmert, minnesmerte,
 ô! Zwyg van het minne stil.

Of ik zal u voeten maken,
 Met een stok versta je dat?
 Uwe kop en rug zal kraken,
 'k Heb een Vryer in de Stadt,
 ô! Zyn minnesmert, minnesmert, minnesmerte
 ô! Zyn min ik hoger schat.

Bloet wilt gy een Steeman nemen,
 Die ligt kaal en gnapjes loopt,
 Neemt dan eer een mof uit Bremen,
 Dien het in zyn bundel knoopt,

ô! De minnesmert, minnesmert, minnesmerte,
Op uw min heb ik gehoopt.

'k Zeg nog eens het zal niet vlotten,
Loop en stoei met dronke Knier,
Gy zyt eenen hoofd der zotten,
Zy een onverstandig dier,
ô! Uw minnesmert, minnesmert, minnesinerte,
Al uw min verwekt geen vier.

Trui gy zult het uw beklagen,
Dat zweer ik by Jaap Ooms Vee,
Dog kan ik uw niet behagen,
Loop by uwe bink in Steê,
ô! De minnesmert, minnesmert, minnesmerte,
Minnend wensch ik u de vreê.

*Krelis kon geen troost verwinne,
By zyn lieve Ziels-Vrindinne,
Dog dat is wel meer geschied,
Krelis was de eerste niet.*

Teeuwis en Neel.

Stem: *Van 't Sinjeurtje.*

Teeuwis zat te smoken,
 En by den haard te rooken,
 Mit kreeg hy een gril,
 Greep zyn meisje na haar bil,
 Die schreeude en riep wat doen is dat?
 Dat gy me zo van ag'tren vat,
 Nu kun je voort vertrekken,
 Versta je 't wel Jan gat?
 Versta je 't wel Jan gat?

ô! Riep Teeuwis droompot,
 Lieve Neel uw roompot
 Speelt steeds in myn zin,
 Ach! myn zoete Engelin,
 Kom laat ik eens van fald'ra la,
 U kussen en strelen eer ik verga,
 Zo waar uit enk'le liefde,
 Ei gund my dog gena.
 Ei gund my dog gena.

Teeuwis uwe kuuren,
 Zulle niet lang duuren,
 Ik ben al verzeid,
 Daarom Neel niet langer vreid,
 Ik kryg een ventje vol verstand,
 Die dikmaals in het Apen-Land,
 De Nonjes wist te strelen,
 Ik heb al trouw te pand.
 Ik heb al trouw te pand.

Dus wilt vry vertrekken,
 Gelyk een gek der gekken,
 Want een geile Boer,
 Voegt het beste by een Hoer,
 Maar by geen eerb're Maagd als ik
 Wil weeze, ik heb voor u een schrik,
 Dus gaat uit myn woning,
 Jou Boef trots Heintje pik.
 Jou Boef trots Heintje pik.

Ik zal u verlaten,
 Maar al dat vinnig praten,
 Zal tot uw nadeel zyn,
 Nu zal ik Jenever Tryn,
 Wel haast bekoore door reine min,
 Dan word ik Waard en zy Waardin,
 Dag Neeltje al zo zuiver,
 Als Lood by Engels Tin.
 Als Lood by Engels Tin.

Dag onnoz'le Minnaar,
 Gy zult nooit verwinnaar
 Zyn, van myn gemoed,
 Neen ik ben te warm van bloed,
 Daarom neem ik geen laffe Baar,
 Maar Trouw met een Oost-Indiesvaar,
 Wie lyt 'er aan gelegen?
 Myn heilik is al klaar.
 Myn heilik is al klaar.

Zang.

Stem: *De Trom maakt yders &c.*

TOen ik onlangs te Kermis was,
 Op Saandyk door Saardam,
 Zag ik al menig brave Tas,
 Ja menig zoete Lam,
 En op het laatst vond ik een Meid,
 Die heeft my wonder gaauw verleid,
 Zy sprak ô! Amsterdamse vrind,
 Gaat met my aan de wind.

Ik dagt hier gaat den hemel op,
 ô! Wat een jeugdig dier,
 Wat aangename Kermis pop,

Zoekt my tot haar plezier?
 Haar krulletjes die zaten net,
 Haar kapje stond geheel adret,
 Ja ik zag nimmer diergelyk,
 'k Bleef by haar op Saandyk.

Vrouw Venus, Suster van Jupyn,
 Saturnus zoetste kind,
 Dagt ik kan niet veel schoonder zyn,
 Dan zy die my bemind,
 Haar halsje waar zo wit dan sneeuw,
 Zy zong en sprong gelyk een spreeuw,
 En riep myn vrind wilt onbelaân,
 Met my te Kermis gaan.

Wy ginge daar de vedel klonk,
 't Waar in de maneschyn,
 Daar ik met myn mooi Kaatje dronk,
 Zuikerde Brandewyn,
 ô! Bloet hoe bars zag Krelis Slap,
 En gooide met een tinne flap,
 Jaap Dikkop eene Boer uit 't Veen,
 Vlak voor zyn kakebeen.

Zy raakten t'zamen op de baan,
 Maar Jaap die nam een turf,
 En gooide Kees dien droll'gen haan,
 Vlak voor zyn maag're murf,
 De Hospis eene stoere gast,

Heeft voort zyn Jan Broer aangetast,
 Waar meê hy in het honderd sloeg,
 En hen het huis uit joeg.

Ik raakte met dees jonge Meid,
 Na boven mooi alleen,
 Daar hadde wy een zoeten stryd,
 Wy wierde mond gemeen,
 En speelde t'zaame even kloek,
 Eerst van het schuilevinkje zoek,
 Daar na zo waar het kuiltje bos,
 Ik ginger braaf op los.

Zy stopte my een pyp Tabak,
 Als ik eens rooken wouw,
 Zy gaf my schyven in myn zak,
 Het Meisje waar heel trouw,
 Ja 't kosten haar al ryk'lyk kluit,
 Want ik betaalden niet een duit,
 En zong eens helder zonder pyn,
 Het lied van Hanzelyn.

Maar s'morgens als wy zoude gaan,
 Kwam een versjerde Boer,
 Die pas door dronkenschap kon staan,
 Hy schold haar voor een Hoer,
 'k Riep Bol hebt gy 't op ons gemunt,
 Kom hier ik daag je voor de punt,
 Alwaarje een vent als and're zes,
 Ik eisch jou voor het mes.

Hier mede joeg ik deeze Vent,
Zo regt uit in de Sloot,
Toen naderde my veel elend,
Men riep sla dood, sla dood,
'k Liep als een druiloor na Saardam,
En nam geen afscheid van myn Lam,
Daar lag toen al myn zoet plezier,
'k Verliet de Kermis zwier.

Dus niemand op zyn mesje bluft,
Als hy te Kermis gaat,
Veel drek te roeren, ô! dat muft,
Wagt u eer 't is te laat,
Leeft met de Meisjes met verdrag,
Zyt zoet te zame nagt en dag,
Maar maak geen ruzie of het spel,
Gaat in het eind niet wel.

*Te Kermis gaan dat mag geen kwaad,
Wanneer 't in eer en deugd bestaat.*

Zang.

Stem: *Op den Top.*

Laastmaal waar, laastmaal waar,
 Ik met ronde blonde Saar,
 Op wafelen gebeden,
 ô! Bloet wat had ik daar veel vreugd,
 Dat my wel al myn leven heugd,
 Ik zal het u ontleden.

Piet Poer snot, Piet Poer snot,
 Speelden op de rommelpot,
 En Kees dat raare droesje,
 Toonde nog een jeugdig hart,
 Hy kwam de kamer in heel swart,
 Gelyk een Scarremoesje.

Dikke Trien, dikke Trien,
 Dansten eene Arlequien,
 Haar wambuis waar vol lapjes,
 Zy maakte wonderlyke pret,
 Hoewel meest op een henne tret,
 Het waare zoete grapjes.

Japik Oom, Japik Oom,
 Waar die zelve tyd niet loom,
 Maar zong van rommelskerken,
 Dansten na het zoet geluit,
 En sloeg steeds by zyn armen uit,
 Gelyk een uil zyn vlerken.

Neeltje Sus, Neeltje Sus,
 Viel krek in de pot met Blus,
 Het Meisje waar beschonken,
 Ja zy had met Bildrilze Tryn,
 Te veel zuikerde Brandewyn,
 Heel schielyk in gedronken.

Fopje Buur, Fopje Buur,
 Zat in 't hoekje by het vuur
 Te kwylen, en te roken,
 Tomis met zyn kante das,
 Die eerst heel lang aan 't kalven was,
 Begon op 't laatst te spoken.

ô! De pret, ô! de pret,
 Wierd heel hoog in top gezet,
 Wy sprongen om te scheuren,
 Maar ach! myn alderliefste Saar,
 Die op het laast heel mislyk waar,
 Zat in een hoek te treuren.

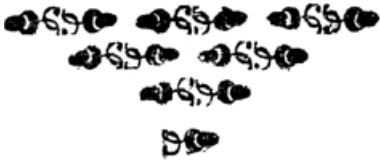
'k Kreeg het graauw, 'k Kreeg het graauw

Want die ziekte stond te blaauw,
 Zy had te veel gezopen,
 Ik riep ô! dronke totebel,
 Gy kunt het kunsje nog niet wel,
 Wilt voor Sint Velten lopen.

Dog haar neef, dog haar neef,
 My geen droppel schuldig bleef,
 Hy riep gy moet niet schelden,
 Of ik sweerje sta maar styf,
 Zo rads te veet'ren na het lyf,
 Ja Dries het zal jou gelden.

Ik droop stil, ik droop stil
 Uit het huis naar myne wil,
 En liet het Selschop varen,
 'k Min de Meisjes, maar wanneer,
 Zy dronken zyn dat loopt te veer,
 Hier om zo haat ik Sare.

*Een Meisje krygt door dronkenschap,
 Wel meer dan voor haar Aars een klap.*

Zang.

Stem: *Arent Pieter Gyzen.*

'k Ging laast op myn benen,
 Dat 's op geen stelten Moer,
 Zo regt uit na de Venen,
 By Dikpens onze Boer,
 Daar ik wonder,
 Daar ik wonder,
 Daar ik wonder aardig voer,
 Zyn Dogter lag
 Te bed, gelyk ik zag,
 Zy riep goede morgen Broer.

Ik ging na 't bed toe treden,
 En riep wat scheeltje Mat,
 Zy sprak door al myn leden,
 Woeld iets van dit en dat,
 Wilt my redden,
 Wilt my redden,
 Met wat lekkers uit de Stadt,
 Toen kwam haar Vaâr,
 Die riep jou Sneukelaar,
 ô! Jou onbeschaamde plat.

Wilt gy myn Dogter schenden?
 Gaat eer dat ik jou breek,
 Jou kop, of slegts jou lenden,
 Hy waar van boosheid bleek,
 Ik moest rekken,
 En vertrekken,
 ô! Daar baate geen gepreek,
 Het Meisje kreet,
 Het waar dat bekje leed,
 Dat ik dus zo van haar week.

Want ik kon haar genezen,
 Ik droeg de Mediçyn,
 Ik mogt by haar niet wezen,
 ô! Overgroote pyn,
 Ik zal voortaan,
 Ik zal voortaan,
 Ik zal voortaan wyzer zyn,
 En gaan byget,
 Nooit aan een Maagd haar bed,
 Of myn naam die is geen Kryn.

*Wanneer een Maagd een Jongman nood
 Aan 't bed, dan werd de eer ontbloot.*

Schuw voor de Liefde.

Stem: *Liereboela.*

BLoet wat waar ik laast gebruit,
Met mooi Elsje Rommelkruit,
Die my stadig op wou stryen,
Dat ik Baafje Bakermat,
Alle avonden ging Vryen,
Maar 't is logen dat je 't vat.

Ik wil nooit en jonge Meid,
'k Heb daar keutel op gezeid,
Nog veel min wil ik een ouwen,
Al ging zy in 't wit Satyn,
Weg ik heb de sjer van 't trouwen,
Ik wil altyd Vryer zyn.

Krygt gy al een jonge Maagd,
Die nooit aan haar Ouders klaagd,
Zy wil graag in huis regeren,
En zoekt ook de broek aan 't lyf,
Wie zou zulk een spel graag leeren,
Neen ik zoek nooit na een wyf.

Krygt gy eene Maagd met geld,
 Gy werd dag en nagt gekweld,
 Zy zal uw gestaâg verwyten,
 'k Heb u tot een Man gemaakt,
 Dus myn leven te verslyten,
 Heeft my nooit aan 't hert geraakt

Neemt gy eene oude sloer,
 Zonder vrinden aan haar snoer,
 Yder lagt om uwe grillen,
 En men zegt dien jongen bloet,
 Zal zyn tyd gewis verspillen,
 Al is Besje nog zo goet.

Schoon dat yder zo wat praat,
 Ik bemin den vryen staat,
 En geen Meid zal my verlokken,
 Ja al droeg zy een Bonnet,
 En wel drie paar Hoepel-Rokken,
 Ik ga graag alleen na bed.

*Is dees Jongman niet gezind
 Tot het Huw'lyk, laat hem lopen,
 En nooit vreugd voor smerte kopen,
 Tot dien Gek zyn doodkist vind.*

Hengelaars Zang.

Stem: *Karlouis wil ons te lyf.*

Eene Hengelaar aan een Sloot,
 Met zyn Hengeltuigje bloot,
 Zag een jonge Maagt,
 Voor hem pronken,
 En belonken,
 Zag een jonge Maagt,
 Die aan hem voort heeft gevraagd.

Vrind hoe gaat het visschen aan?
 Zeg hebt gy al wat gevaân,
 Wilt uw wurmbak,
 Niet ontbloote,
 Van die groote,
 Wilt uw wurmbak,
 Niet ontbloote, wagt tot strak.

Want ik weet ô! Hengelaar,
 Eene Slootje dat is klaar,
 En daar is voor u,
 Visch te vangen,
 Met verlangen,

En daar is voor uw,
Wis te vangen, zyt niet schuw.

Neemt uw Hengeltuichje meê,
'k Zalje brengen op die steê,
En zo gy daar mist,
Zou ik liegen,
U bedriegen,
'k Wed gy niet en mift,
Zo je maar knaphandig vist.

Daar meê ging dien jonge Kwant,
Met dat Meisje door het Land,
Zy wees hem terstond,
Eene Vyver,
Hy vol yver,
Zy wees hem terstond,
Eene Vyver zonder grond.

Hy maakt voort zyn Hengel klaar,
Neemt een Wurm en ging daar,
Voort heel rads zyn gang,
Hy wel hoek kreeg,
Maar geen Snoek kreeg,
Hy ging weer zyn gang,
't Zoete Meisje zag niet bang.

't Vissen dat ging na haar zin,
Riep t'za leg nu nog reis in,

Hier is t'zelde mis,
 Hy al weder,
 Op en neder,
 Hier is 't zelde mis,
 Hy kreeg hoek en had een Vis.

Hier op sprak de jonge Maagd,
 Vissertje dat my behaagd,
 Gaat meê daar ik woon
 Heene streeve,
 'k Zal jou geeve,
 Gaat meê daar ik woon,
 'k Zalje geeve ryklyk loon.

Hy van 't Visse reedlyk moe,
 Ging meê na haar woning toe,
 Zy sprak wilje my,
 'k Zalje geven,
 Om te leven,
 Zy sprak wilje my,
 Ik geef u myn Vislery.

Deze wierde door de Trouw,
 Met elkander Man en Vrouw,
 Hy bleef Hengelaar,
 Zy genegen,
 Daar nooit tegen,
 Hy bleef Hengelaar,
 En zy hield haar Vyver klaar.

Oude Mans Zang.

Stem: *Hadieu dan wareld &c.*

WEI mag men zegge ô! oude koude grillen,
 Ik ben getrouwd met een jonge Vrouw,
 Maar lieve deugd,
 Wat een vreugd,
 Ongeneugd,
 Een ander heeft het roompje van haar zoete jeugt.

Ik zit te wiegen met myn fok op steven,
 En 't lieve klyntje dat lykt na my,
 Gelyk een Raap,
 Na een Aap,
 Of een Schaap,
 Ik zit te kyken krek als een bepiste Paap.

Dat waar wind, maar ach! het horen dragen,
 Dat is een nagel aan myn kist,
 Myn jonge Feit,
 Heeft een Meid,
 ô! Wat spyt,
 Een ander heeft dat ei wis in myn nest geleit.

Dus kan een oude man hem licht vergapen,

Zo hy een jonge klikspil trouw,
 Want dat geschal,
 En dat mal,
 Houd geen stal,
 Dus komt den hoogmoet vrienden altyd voor den val.

*Oud en Jong zal zelden voegen,
 Om elkaâr te vergenoegen.*

Zang.

Stem: *Loopt van hier klyn Venus Wigje.*

ZOu ik om een Vryster treuren,
 En steeds huilen kwyl en snot,
 En daarom myn reuzel scheuren?
 Wel dan waar ik wel een Zot,
 Neen, ô! neen 'k hou myn Peper staan,
 Zo als zy haar Safferaan.

'k Wil haar na het gat niet lopen,
 Gelyk menig Jonkman doet,
 Om nu dit dan dat te kopen,
 Noemen haar steeds hondje zoet,
 Neen, ô! neen 'k hou myn Peper staan,
 Zo als zy haar Safferaan.

't Tiktakbort en zulke zaken,
 Dat my wonder wel behaagd,
 En ook beter kan vermaken,
 Dan de alderschoonste Maagd,
 Ja, ô! ja 'k hou myn Peper staan,
 Zo als zy haar Safferaan.

'k Ga daar kan en glazen klappen,
 En blyf ik dus ongetroud,
 Zal myn wyf daar van niet snappen,
 Vat de wortel jong en oud,
 En houd steeds uwe Peper staan,
 Zo als zy haar Safferaan.

*Dat waar een Kwibus heel verblind,
 Die eer de Kroeg dan 't Trouwe mind.*

Minne-Zang.

Stem: *Dorethea.*

PYn en smert en droeve plagen,
 Lei ik steeds by nacht en dagen,
 Om myn Godin,
 Myne lieve Engelin,
 Ik voel,

Gewoel,
 En iets wonders door myn leden,
 Carileen,
 Ach! ik ween,
 Wilt dog hoore na myn reden,
 Of ik stik,
 Door de schrik,
 Van een droeve minnesnik.

Laat ik in uw boezem wonen,
 Laat ik uwe roode konen,
 Met kus, op kus,
 Drukken dat ik dog eens blus,
 Myn gloed,
 Zo zoet,
 Ziet wie dat uw houd in waarde,
 Ei laat af,
 Zyt niet straf,
 Schoonste dien ik vond op aarde,
 Carileen,
 Ach! ik ween,
 Blyft gy stuurs en zegt steeds neen.

Gund dat ik u in myn armen,
 Mag op 't Bruilofts Bed verwarmen,
 Dat wy als Twee
 Lief jes leven in veel vreê,
 Ach! ach!
 Ik mag,

Of ik kan geen ander minnen,
Gy alleen,
Anders geen,
Zal ooit komen in myn zinnen,
Gund gena,
Zegt dan Ja,
Eer ik door de min verga.

Laat myn liefde uw verwekke,
Laat ons t'zame trekkebekke,
Daar minnevrucht,
Steeds verdryft de ongenucht,
Gund my,
Om vry,
U myn Deelgenood te noemen,
Dat ik mag,
Dag aan dag,
U volmaakte leden roemen,
Lieve Pand,
'k Blyf constant,
Ryk my dog uw regter hand.

Bruilofts-Zang.

Stem: *Pierelala.*

WEg met al het Snaar gegons,
 Want ziet dit jonge Paar,
 Verlange om na het zagte dons,
 Te treede met elkaâr,
 Daar Cupido trots een Zoldaat,
 De eerste nacht op Schildwacht staat,
 Dus gund die klyn gevlerkte God,
 De Liefjes veel genot.

Dit Paar vereenigt door de Trouw,
 Zyn morgen aan den dag,
 Bekend hoe echte Man en Vrouw,
 Te zamen leven mag,
 Dan weten zy in zulken staat,
 Hoe dat het spel der minne gaat,
 Dus gund die klein gevlerkte God,
 De Liefjes veel genot.

Ziet eens hoe lagt de jonge Bruid,
 Zy kitteld haar al reê,
 En wil ter Huwlyks Zale uit,

Haar Bruidegom wil meê,
Van nagt gaat wis de Maagdeblom
Op rys, en komt nooit wederom,
Dus gund die klein gevlerkte God,
De Liefjes veel genot.

Nu Bruidegom wilt als een Man,
Doen blyken door den tyd,
Wat zoete kunste dat gy kan,
Beginnd met vreugd den stryd,
Ontziet nog Bolwerk nogte Schans,
Hou moed daar is voor u nog kans,
Dus gund die klein gevlerkte God,
De Liefjes veel genot.

Nog Bruid vreest voor het Stormen niet,
Verweerd de Ravelyn,
Schoon dat men die van voore schiet,
Gy moet maar dapper zyn,
Dan zal uw Vyand op die Vest,
Vermoeyd zyn al doet hy zyn best,
Dus gund die klein gevlerkte God,
De Liefjes veel genot.

Egt-zang.

Stem: *Jasper draagt een mooie Pruik.*

ALle heil vereende Twee,
Vereende Twee,
Vereende Twee,
Alle heil vereende Twee,
En daag'lyks rust en vreë,
Zoete vreugde en vrolykheid,
Of gy raakt 't Byltje kwyt,
't Byltje kwyt,
't Byltje kwyt,
En dat was groote spyt.

Teld op de aldereerste nacht,
De eerste nacht,
De eerste nacht,
Teld op de aldereerste nacht,
Wanneer dat gy verwacht,
Een alderliefste krullebol,
Grooter dan een hoedje sol,
Een hoedje sol,

Een hoedje sol.
En gaauw gelyk een mol.

'k Gun uw beide binne 't jaar,
Ja binne 't jaar,
Ja binne 't jaar,
'k Gun uw beide binne 't jaar,
Een Zoontje jeugdig Paar,
Dat nooit huild maar altyd zwygt,
En ook gaauw zyn tandjes krygt,
Zyn tandjes krygt,
Zyn tandjes krygt,
Dat nimmer ramp uw dreigt.

Bruilofts-zang.

Stem: *Tryn kedaar &c.*

HY zo moet men Bruiloft houwen,
Bruiloft Bruiloft zoete pret,
Bruidje na ik kan beschouwen;
Zo verlangt gy om na bed,
Met uw Bruidegom te treden,
Ja ik zie gy watertand,
Jonge Schoonheid uwe leden,
Voegen tot den Huwelyks Band.

Vlugge Bruidegom uw loon is,
 Nu verzoet door de egten staat,
 Leeft als Venus en Adonis,
 Nu gy na de Slaap-Koets gaat,
 Daar dat lieve leden rekken,
 Jonge Lieden roept ten strydt,
 ô! Dat zoete trekkebekken,
 Is gebalzemd met confyt.

Strand op zagt en malze kaken,
 Daar het blozend fermiljoen,
 Uw in heeten gloed kan blaken,
 Beurt om beurt met zoen op zoen,
 Lieve lonkjes zoete lachjes,
 Op de pluimpjes even zagt,
 En veel minnende gedachjes,
 Gunne u een goede nacht.

Egt-zang.

Stem: *Als Boxvoetje &c.*

IK wenschje geluk
 Heer Bruigom en Bruit,
 Nooit ramp nog druk,
 In de Egte Schuit,

Maar zoete geneugde,
 En vrolyk vermaak,
 Zeg, vatje de vreugde?
 De Min is een Snaak.

Ja leeft 'er gelyk,
 Tisbe met Piraam,
 Wind schatte, werd ryk,
 En een goede naam,
 Het kwelen, en strelen,
 En zulke pret,
 Moet nimmer vervelen,
 Op 't Huwelyks Bed.

'k Wensch dat je verwind,
 Ja binne het jaar,
 Te zamen een kind,
 In alles heel raar,
 Heel blankjes van leden,
 Met oogjes als git,
 Daar heb je de reden,
 Verstaje lui dit.

Zang.

Stem: *Lestmaal zag ik op een hek.*

BLoet wat zien ik hier al vreugd,
 Hoe braveerd de jonge jeugd,
 Zingen, springen, schranssen,
 Raar gebrus,
 En zoet gekus,
 Stoeie, knoeie, danssen.

Ja men roept hier overluit,
 Lang leeft Bruidegom en Bruid,
 Dat zy zonder gekken,
 Binne 't Jaar,
 Met elkaâr,
 Aan het wiegtouw trekken.

Wis dat is een zoete trant,
 Als men Wieg en Luiermand,
 Vind by echte Lieden,
 Dat wy meê,
 Aan dees twee,
 Wensche te geschieden.

't Eerste Jaar een jonge Zoon,
 Eëns zo lief gelyk Adoôn,
 't Tweede jaar een Meisje,
 Dat steeds is,
 Zoet en fris,
 En ook blank van vleisje.

Lustig dan vereenigt Paar,
 Blyft niet schuldig aan elkaâr
 Laat het zoete streele
 Van de Min,
 Uwe zin,
 Nimmermeer vervelen.

Zang.

Stem: *Poliphemus aan de Strandens.*

Speelmeisjes die wy hier bevinden,
 By de Vrinden,
 Zeg wat dunkt u van dees pret?
 'k Geloof dat je een van alle,
 Wel wou malle,
 En gaan voor de Bruid na bed.

Ja ik merk het aan de vonken,

Uwe lonken,
Doven Pafos Koningin,
Eer zy ooit met Mars verkeerde,
En hem leerde,
Het vermakelyk spel der Min.

Wilt de tyd niet meer verlengen,
Maar voort brengen,
Met malkaar de jonge Bruit,
Daar zy ligt wat meer als eeten,
Wel te weeten,
Zal verkrygen voor een buit.

Laat zy tog niet langer wagten,
Haar gedagten,
Zyn al op het Ledikant,
Lustig wilt haar niet bedroeven,
Zonder toeven,
Eerd dees vasten Huwlyks band.

Wenscht de Bruid haast met een Klyntje,
Dou dou dyntje
Zingen mag op haare schoot,
Dat ook dees twee wel gepaarde,
Op der aarde,
Vrolyk zyn tot aan haar dood.

Zang.

Stem: *De Winter is voor by gestreken.*

IK hoorde laast de Liewwrik kwelen,
 Niet verre van de Diemer-brug:
 Ik zag twee jonge Geitjes spelen:
 'k Zag een Boerin heel vet en vlug,
 Die ik begroeten,
 Met een lieve lag,
 Ik sprak myn zoete
 Meisje, als een vlag,
 Ik wensch jou goeden dag.

Maar ach! zy wou na my niet horen,
 Hoe dat ik bad! die lieve Meid,
 Die leende na myn klagt geen ooren,
 Ik voelde my door Minnestryd,
 Geheel verlegen,
 Mits ik van dat beeld,
 Niets had verkregen,
 Dat myn zinne streeld,
 En in gedachten speeld.

Geen zoet vermaak kon my behagen,
 Toen ik zo door stilzwygtheên,
 Elendig waar voor 't hoofd geslagen,
 'k Ging zoetjes weer na huis toe treên,
 Ik dagt ô Goden!
 Is het Spel der Min,
 Aan my vèrboden,
 Ach! myn lust en zin,
 Waar tot dees Engelin.

Op een Kusje.

Stem: *Liereboela.*

MEid al benje nog zo wild,
 Ik wil zoene dat het drild,
 Zo al zoetjes, en al zagjes,
 Myne ronde blonde Sus,
 Na die aangename lachjes,
 Geef ik jou al weêr een kus.

Zomer-lied.

Stem: *Wanneer de Zon haar Paarden mend.*

ô! AAngename Zomer-vreugd,
 Uw lof is lang vermaard,
 Terwyl gy hert en ziel verheugd,
 Van al wat leefd op Aard,
 Gy doet de menschen kwelen,
 Wanneer men 't Pluim-gediert,
 Ziet met elkander spelen,
 Dat door 't Geboomte zwiert.

Het groene Loof aan alle kant,
 Staat aangenaam ten toon,
 Het Boter-bloempje praald op 't Land,
 Zo lief, zo geel, zo schoon:
 Men ziet het Roosje groeien,
 Men ziet de Appel en Peer,
 En ook de Karssen bloeien,
 Wat wenscht ooit ymand meer.

De Koetjes lopen wel te pas,
 En spelen met elkaâr,
 Door Klaver-blaatjes en door Gras,

't Geen lang hun voetzel waar,
 Daar ziet men haar in pralen,
 Tot dat Jaap, Tryn, of Piet,
 Haar komt de Melk onthalen,
 't Geen men te Zomers ziet.

Het Nachtegaalijje tiereliërd,
 Met zingen en gefluit,
 Gevolgt van ander Pluim-gediërt,
 Men hoord een zoet geluit,
 De Lieuwrik vliegt ten Hemel,
 Het Stiertje zoekt de Koe:
 Wie werd dat lief gewemel,
 Om aan te schouwen moe?

Den Hovenier doortreed den Thuin,
 Het geen zyn zinnen streeld,
 De Bomen buigen hunne kruin,
 Het geen hem niet verveeld,
 Hy ziet de vruchten pralen,
 Hy plant, hy zaait, en spit,
 Hy laat zyn oogen stralen,
 Op 't geen dat hy bezit.

Het Hengelaartje ziet men treën
 Vroeg in den dagenraad,
 Hy wil na 't Nieudiep of na 't Veen,
 Zyn lust alleen bestaat,
 Om ryk'lyk Baars te vangen,

Al blyft 'er hier of daar
 Zomtyds een stuiver hangen,
 Dat scheeld hem niet een haar.

Jan Slinderhinken even vroom,
 Die wandelt met zyn Knier,
 Vry verder dan den Overtoom,
 Zy nemen haar plezier,
 Hy weet zyn Lief te lokken,
 Geeft haar het buikje vol,
 Zy eeten melk met Brokken,
 Een Stukje tot haar Schol.

Floris Vlasbaard aangedaan,
 Met zyne Sondaags kleed,
 Met Mietje na de Maliebaan,
 Vroeg in de morgen treed,
 Hy wil geen tyd verzuimen,
 Hy draagd de klokfles meê,
 Maar s'middags moet hy luimen,
 Dan lust de Vrind geen Thee.

Veele Buuren met elkaâr,
 Gaan in gezelschap uit,
 Men kwinkleerd of 't Kermis waar,
 In Wagen, of in Schuit,
 Men gaat elkander grazen,
 Men heeft het gras goed koop,
 Men leeft als dapp're Bazen,
 't Is eet, en drinkt, en koop.

Dus prys ik de Zomertyd,
 Die ons veel voordeel geeft,
 En menig Jongeling verblyd,
 Die met zyn Meisje sweeft,
 Op Duinen en langs Velden,
 Al waar hun sust toe strekt,
 Ach! wie kan al vermelden,
 Wat Zomers ons verwekt.

Hier treden wy door 't Koren-Land,
 Ginds door de Peulen heen,
 Hier staat de Boere Boon geplant,
 Daar groeit de geele Peen,
 Daar Knollen, daar Radyzen,
 Daar Kroppen mals en groot,
 Ik wil de Zomer pryzen,
 En roeme voor myn doot.

Daar loopt den wakk'ren Warmoezier,
 Met Blomkool in zyn mand,
 De Man is daag'lyks by 't plezier;
 Ziet aan de waterkant,
 De Eentjes daar eens swemmen,
 En duik'len met elkaâr,
 't Zyn Jonkjes met haar Memme,
 Het staat heel zoet en raar.

't Is alles vrolyk wat men ziet,

Hier buiten om en om,
 De hartzeer, kommer nog verdriet,
 Is hier ooit wellekom;
 Laat ons de Somer loven,
 En roepen heel verblyd,
 Het komt ons al van boven,
 Hy liegt die anders zyt.

*Dog die het Somers al versnoept,
 Te 's Winters vaak om schyven roept,
 Dus wilt vry vreugde klaren,
 En ook nog wat bewaren.*

't Vermaak der Goden.

Stem: *Laat je kinders kruyen leren.*

VOrst Jupyn, der Goden wonder,
 Die met Blixem en met Donder
 Dikmaals raasd en tierd en woed,
 Is by Juno,
 Is by Juno,
 Is by Juno altyd goed.

Hy vereerd haar lekk're Moppen,
 Hy wil hare kousse stoppen,
 Want hy mag geen gaaten zien,
 Of zyn wil moet,
 Of zyn wil moet,
 Of zyn wil moet voort geschiên.

Mars die op zyn Oorlogs-wagen
 Vreest geen scharpe Sabel slagen,
 Speeld met Venus om een hoek,
 Wiptem dyne,
 Kniptem dyne,
 Wiptem dyne zoete koek.

Ja dien plaag van arme Boeren,
 Streeld het hoofd der snoodste Hoeren,
 Met iets lekkers tot vermaak,
 In het donker,
 In het donker,
 In het donker altyd raak.

Vorst Neptunus, wyd van waffel,
 Prikt in 't honderd met zyn gaffel,
 Ziet hy maar een Water-maagd,
 Die zyn oogen,
 Die zyn oogen,
 Die zyn oogen maar behaagt.

Prikt van agt'ren en van voren,
Schoon dat Triton op zyn Horen
Blaast als een Alarm Trompet,
 Zoekt in 't water,
 Zoekt in 't water,
Zoekt in 't water Min Banket.

Pluto, opper Vorst der Helle,
Gaaf wel eens uit Totebelle,
Met zyn lieve Prozerpyn,
 Speeld voor Lootsman,
 Speeld voor Lootsman,
Speeld voor Lootsman dat mag zyn.

Spyt de Nikkers die wat knorren,
Niemant zal zyn wyf onthorren,
Dien zyn handel al verstaat,
 En graag met hem,
 En graag met hem,
En graag met hem vissen gaat.

Paay Vulkaan, dien manken horrel,
Na het kluiven van een Borrel,
Komt hy meê by Venus thuis,
 En hy speeld daar,
 En hy speeld daar,
En speeld daar knik knelis huis.

Lacht dan om zyn zwaarste Hamer:
 Want het zoet in Venus kamer,
 Maakt steeds Kermis in zyn lyf,
 't Heeft ook reden,
 't Heeft ook reden,
 't Heeft ook reden, 't is zyn Wyf.

Momus, nimmer lui in 't spotten,
 Loopt gelyk een hoofd der zotten,
 Zo hy slegts met een Godin,
 Zoekt te spelen,
 Zoekt te spelen,
 Zoekt te spelen 't spel der Min.

Ja hy trekt een rare snater,
 En hy grienikt trots een Sater,
 En voldoet zyn grage lust;
 Dus werd menig,
 Dus werd menig,
 Dus werd menig Maagd gekust.

Dus ziet men veel snaken zweven,
 Die zich tot dat werk begeven,
 Schoon het sluit of niet en sluit,
 Maar ten laatste,
 Maar ten laatste,
 Maar ten laaste scheid me 'er uit.

Zang.

Vois: Daar was een Meisje jong van jaren.

KNier in 't zingen trots een Lyster,
 ô Een wond're gauwe Vryster,
 En in alles even vroom,
 Zat onlangs in 't gras te rusten,
 Daar zy Kees haar Minnaar kusten,
 Bloet dat smaakten haar als Room.

Kees behebt met rare knepen,
 Deed veel misselyke grepen,
 Nu eens hier, en dan eens daar;
 Knier door al dat zoete mallen,
 Schaamde niet om neêr te vallen,
 Dat 's te zeggen zy was klaar.

Om haar eens te laten grazen;
 Mit keek Besje door de glazen,
 En zy riep al zagjes Knier,
 Wilt gy zo met Kees braveren,
 Dan zal ik u kome smeerren
 Met een stok, jou loze dier.

Mit is Kniertje opgerezen,
Zy sprak Kees het kan niet wezen,
Besje ziet ons stoeien aan;
Kom van avond voor de Stal-deur,
Dan staan ik hier weder pal veur,
Nu moet gy na huis toe gaan.

Goet sprak Kees myn Sopp're Groentje,
Zuiker Peertje, myn Lamoentje,
Bolle bekje, malsse pry,
Klaverblaatje zonder steeltje,
Alderaangenaamste Beeltje,
Ik kom u van avond by.

Ja sprak Knier gy moogt wel komen,
Want dan heb ik voorgenomen,
Om te boeten myne lust;
Krelis riep myn trekkebekje,
Alderkiefste zoete gekje,
Op dees zaak nog eens gekust.

Register.

A.

<i>Aaltje lief hoe vaar je al.</i>	86
<i>ô! Aangename Zomer vreugd.</i>	165
<i>Ach nu is myn hoop te niet.</i>	41
<i>Alle heil vereende Twee.</i>	156
<i>Al weer een kus wel zo den bras.</i>	120
<i>Als Vrouw Venus zat te blozen.</i>	11
<i>Auroor in 't rood gewaad.</i>	77
<i>Aurora op haar wagen zat.</i>	39

B.

<i>Bagchus Klerken kom nader myn.</i>	95
<i>Bloet wat waar ik laatst gebruit.</i>	144
<i>Bloet wat zien ik hier al vreugd.</i>	160
<i>Bruiloft! Bruiloft, Kyeren kyk!</i>	75
<i>By een oude Vrek te wonen.</i>	116

D.

<i>Damon dreef zyn jonge Schapen.</i>	31
<i>De Leeuwerk zong.</i>	38
<i>Die graag zwieren by de nagt.</i>	22

E.

<i>Eene Henglaar aan een sloot.</i>	146
-------------------------------------	-----

F.

<i>Floris die zat laat en vroeg.</i>	88
<i>Fobbert zat het kind te bak'ren.</i>	122
<i>Fop geraakten aan de stuipen.</i>	87

G.

<i>Godin, Princes, volmaaktste beeld.</i>	114
<i>Goeden avond lieve Trui.</i>	117
<i>'k Ging laatst op myn benen.</i>	142

H.

<i>Ha! koele wyn ik moet u eens vatten.</i>	101
<i>Hadie dan Venus met al u dertelheden.</i>	65
<i>Helder op t' za breng een tafel.</i>	109
<i>Hier zit ik te kyken gelyk een Zot.</i>	16

<i>Hoe lang zal ik zeg Clorimeen?</i>	25
<i>Hoort Vrysters en Vryers.</i>	43
<i>Hy waar zyt gy vlugge rookers!</i>	106
<i>Hy zo moet men Bruiloft houwen.</i>	157

I.

<i>Ik droomde van de nagt.</i>	49
<i>Ik groetje Vrouw Venus waar heen zo ras?</i>	14
<i>Ik hoorde laast de Lieuwrik kwelen.</i>	163
<i>Ik hou wel van een zoet en poezel Meisje.</i>	125
<i>Ik wensch je geluk.</i>	158

K.

<i>Kan ik geen Vryster krygen.</i>	52
<i>Kniertje lieve Kniertje.</i>	59
<i>Knier in 't zingen trots een Lyster.</i>	173
<i>Kom al wie Bagchus mind.</i>	96
<i>ô! Klyne Minne-God.</i>	119
<i>Koridon die speelden een Liet.</i>	26
<i>Kupido dat Gasje.</i>	7

L.

<i>Laastmaal waar, laastmaal waar.</i>	139
--	-----

<i>Laast raakte ik gelyk een Nar.</i>	69
<i>Laat de Dronkaarts vry rinkinken.</i>	111
<i>Leliaan myn lieve schatje.</i>	29
<i>Liefhebbers van de nap.</i>	94
<i>Liefste Lief myn welbehagen.</i>	36
<i>Lieve Neel.</i>	74
<i>Lieve Truitje bolle buisje.</i>	130

M.

<i>Meisjes die graag Vryers wille.</i>	62
<i>ô! Men zieter vele trouwen.</i>	20
<i>Meid al ben je noch zo wilt.</i>	164
<i>Myn lieve Kniertje is zo kant.</i>	57
<i>Myn Liefje is zo zoet.</i>	47

N.

<i>Nu wil ik ryzen na Syp'ris Stranden.</i>	50
---	----

P.

<i>Pyn en smert en droeve plagen.</i>	151
---------------------------------------	-----

R.

<i>ô! Ramp, ô! smert, ô! spyt.</i>	85
<i>Rozemond zat aan een Beek.</i>	34

S.

Speelmeisjes die wy hier bevinden. 161

T.

Terwyl wy by elkander zyn. 98

Tetis voegt haar in een bad. 127

Tecuwis zat te smooken. 133

Toen ik onlangs te Kermis was. 135

Toen Lubbert uit zyn Venster lag. 67

Tryntje waar onlangs gezeten. 55

V.

Venus zag Vulkanus smeden. 13

'k Voel al weer een trekje. 80

Vorst Jupyn, der Goden wonder. 169

Vrouw Venus heel schoon. 10

W.

Waar zyn groter lekkernyen. 19

'k Waar buiten Batavia. 83

'k Waar laast op de kitteljagt. 124

Wat droeve gedagjes. 45.

'k Weet niet of ik Bagchus zal verlaten. 63

Weg met de Min. 126

<i>Weg, weg Dronkers die uw lyf en leven.</i>	102
<i>Weg met al dat snaar gegons.</i>	154
<i>Wel Aaltje, wel Staaltje.</i>	30
<i>Wel mag men zeggen ô! oude koude grillen.</i>	149
<i>Wel Pleuntje lief myn zoete pry.</i>	91
<i>Wie Bagchus eerd die zingt de lof der Wyn.</i>	103
<i>Wyk potten en pannen wat aan een zei.</i>	100

Z.

<i>Za Mannen plengt de koele wyn</i>	99
<i>Zevenmaal ging ik uit Vryen.</i>	121
<i>Zoete Susje, gund een kusje.</i>	24
<i>Zou ik om een Vryster treuren.</i>	150
<i>Zwyg vry Paris van Enone.</i>	72

Einde van 't Register.